

Atlantic Odyssey 2025

24-03-2025 – 26-04-2025

Georganiseerd door:

www.birdingbreaks.nl

Reisschema

Bultrug @Lieuwe van Welie

De Atlantic Odyssey is van start gegaan! Het is mijn eerste blog, het is maandag 24 maart 11 uur, ik zit in de lounge van de Hondius, en het is een uitdaging om letterlijk te schrijven, omdat we midden in een vliegende storm zitten: windkracht 9 met uitschieters naar windkracht 12! Het schip rolt, schudt, trilt...

We zijn hier met een groep van 8 deelnemers van BirdingBreaks: Lia, Cathleen, Miriam, Michel, Bram, Marc, Leonard, Ad. Gisteren hebben we elkaar voor het eerst ontmoet in een leuk café in Ushuaia, en erg fijne kennismaking. 5 deelnemers hadden het voorrecht om de pretour naar Antarctica te doen en waren dus al 10 dagen onderweg geweest. Zij komen terug met prachtige waarnemingen en foto's, zoals die van een Leopard Seal die met een gevangen Gentoo Pinguïn speelt, en ze zagen Dusky Dolphins. Ze zijn op idyllische plekken geweest, zoals Paradise Bay, zoals Danco Island. De landingen bij de pinguïn kolonies waren ook geweldig.... Het verhoogt alleen de spanning over wat wij op South Georgia en daarna gaan zien.

De andere deelnemers, en ik ook, zijn een paar dagen voor de afvaart in Ushuaia aangekomen, en hebben daar gevogeld en genoten van het prachtige landschap. Tierra de Fuego N.P. is een must, ook dat is landschappelijk geweldig. Zelf vond ik de boottocht over het Beagle kanaal het voorlopige hoogtepunt, met onder andere kolonies South American Fur Seals en South American Sea Lions. Dit was ook de enige plek waar we kans hadden op de Magellanic Pinguïn, die hebben we dan ook erg mooi kunnen zien.

Dolphin Gull @Lieuwe van Welie

Nu terug naar de Atlantic Odyssey, meer precies: vanaf het vertrek gister. Gistermiddag om 4 uur zijn we aan boord gegaan van de Hondius, en een dik uur later voeren we al door het Beagle Kanaal. Met in totaal 122 passagiers zijn we aanwezig in de lounge, waar expeditieleider Hans Verdaat ons welkom heet. We starten met een video met safety-instructions, gevolgd door een safetydrill, waarbij iedereen met reddingsvest aan naar het verzamelpunt dient te gaan. Dit verplichte maar even noodzakelijke onderdeel duurt een uur, waarna we teruggaan naar de lounge, en het over de echt leuke dingen kan gaan. De expeditieleider stelt ons voor aan het team gidsen van Oceanwide, de organisatie die deze expeditiecruijs organiseert. Ik ben onder de indruk: 15 man/vrouw sterk, specialisten op heel verschillende onderdelen: uiteraard voor vogels en zoogdieren, maar ook voor de flora, voor het bodemleven onder de zeespiegel, een deskundige op het gebied zeestromingen, een sterrenkundige. Terwijl Hans zijn verhaal doet zit ik voor een raam, luister met één oor en kijk met één oog naar buiten, waar ik honderden Sooty Shearwaters, tientallen Black-browed Albatrosses, Imperial Shags en enkele Chilean Skuas zie vliegen.

Het plan dat gister werd gepresenteerd was: we varen 's avonds tot aan het eind van het Beagle kanaal, om daar stil te gaan liggen tot morgenochtend. Dan zullen we zien hoe het weer is, of eigenlijk: hoe de storm zich gedraagt. Want dat is wat er aan de hand is: er komen twee zware stormen aan. De eerste zal over ons heen trekken, en daar willen we dan achteraan varen, om de volgende storm vóór te blijven.

Kelp Goose @Lieuwe van Welie

Aan het eind van deze eerste dag, met het afnemende licht, kijken we over het Beagle kanaal, zien de inmiddels hoge golven, met af en toe een langs scherende Southern Giant Petrel. Achter de Hondius wordt de lucht steeds donkerder.

Vanochtend, toen we wakker werden, voeren we alweer. Het was in onze hut al duidelijk dat het buiten behoorlijk te keer gaat. Als we nu naar buiten kijken zien metershoge golven, en het schip rolt soms heftig heen en weer. Als we over het schip lopen moeten we ons stevig aan de reling of wat dan ook vasthouden. Vanwege deze 'extreme weatherconditions' mogen we niet buiten staan. Dus kijken we eerst vanuit de lounge, en we kunnen ook vanuit de brug kijken. De eerste Southern Royal Albatrosses en Snowy Albatrosses zijn gezien.

Gelukkig wordt het 's middags een klein beetje rustiger, en kunnen we op stukje beschut dek buiten staan (waarbij we ons voortdurend schrap moeten zetten om niet om te vallen!). Een beetje frisse lucht was welkom, en het leverde ook nog een paar mooie nieuwe soorten op, onder andere Grey-headed Albatros en Soft-plumaged Petrel. De verschillende soorten albatrossen vliegen soms vlak langs het schip, het zijn echt reusachtige en prachtige vogels! Ook heel erg mooi waren de Hourglass Dolphins die door een paar gelukkigen werden gezien.

Voor morgen lijkt het weer iets rustiger geworden. Dat zou fijn zijn, om meer op het dek kunnen staan, om nog meer van de vogels te genieten!

Uitzicht vanaf de Hondius onderweg naar South Georgia @Lieuwe van Welie

Soft-plumaged Petrel @Michel Veldt

Om kwart over zeven klinkt de stem van expeditieleider Hans over de intercom, hij wenst ons een goede morgen! In het kort somt hij op: 'het is buiten 3°C, de watertemperatuur is 11°C, we varen aan de zuidkant van de convergence, en dek 5 is open om naar buiten te gaan'. Vooral dat laatste is het goede nieuws, want daar waren we na de heftige dag gister zeker aan toe. De vogelaars in de groep gaan dus ook direct naar buiten.

Buiten is het grijs, een tint of vijftig. Het waait hard, maar gelukkig varen we met de wind mee en staan we buiten voorop het schip redelijk in de luwte, dus prima! We genieten van de vogels die we zien: regelmatig zeilt er een Wandering (Snowy) Albatros voorbij, zeer imposant. Ze hebben de grootste spanwijdte van alle vogels, en gaan richting 3,5 meter! Ook zien we Grey-headed Albatros, een kleinere soort, maar ook een hele mooie. Door de golfdalen scheren Prions, kleine zilvergrijze

schichten. We hebben kans op 4 verschillende soorten, we gaan de komende dagen ons best doen om hier namen op te plakken. Northern Giant Petrels patrouilleren rondom de boot, aangevuld met onder andere White-chinned Petrels en Soft-plumaged Petrels.

Black-bellied Storm-Petrel @Michel Veldt

Om half 11 worden we naar de lounge geroepen voor een verplicht onderdeel: een briefing over de landingen op South Georgia en over de biosecurity-check. De briefing begint met een introductievideo, ingesproken door Sir David Attenborough. Heel mooi om hem over de unieke biodiversiteit van het eiland te horen vertellen, de enorme aantallen Antarctic Fur Seals en King Penguins, maar ook over de desastreuze walvisvangsten en de bedreigingen die nu spelen. Gelukkig was er ook een positieve boodschap als het gaat om de bescherming nu en het ecotoerisme.

De video wordt gevolgd door uitleg over hoe het werkt als we over een paar dagen gaan landen op South Georgia, de do's en dont's om veilig in en uit de zodiacs te stappen, en hoe ons op het eiland te gedragen.

Het was een lange en zeer zinvolle presentatie, maar daarna: vogelen! Wederom een kleine opsomming: we genieten van Kerguelen Petrels, met een bijzondere manier van vliegen, slappend als een vleermuis. Naast de Prions zien we Wilson's Storm-Petrels en Black-bellied Storm-Petrels, kleine stormvogeltjes die zich razendsnel over het water schieten!

Er wordt een spannende Beaked Whale gezien, een spitsnuitdolfijn. Het was een Chinese medepassagiere gelukt daar wat foto's van te maken, en de walviskundige van Oceanwide, Marijke de Boer gaat proberen een naam aan te geven.

Kerguelen Petrel @Michel Veldt

's Middags volgt nog een verplicht onderdeel: de laarzen die we aan mogen bij de landingen worden uitgedeeld, en de biodiversity-check wordt daadwerkelijk uitgevoerd. Dat laatste betekent: de kleding die je bij de landingen aan zal hebben, totaal vrijmaken van alle mogelijke vervuiling en met name plantenzaden, om te voorkomen dat invasieve planten op South Georgia terechtkomen. Dus: alles stofzuigen en met borsteltjes napluizen. Aan het eind krijg je als het goed is een 'go' van een medewerker van Oceanwide, en daar teken je voor. Het ondertekende formulier gaat vervolgens naar de autoriteiten op South Georgia, om te laten zien dat we clean zijn.

Hierna hebben we weer tijd om buiten te spelen. Inmiddels waait de bewolking weg en zien we voor het eerst de zon boven de uitgestrekte oceaan. Er vliegen Pintado Petrels, prachtig zwart-wit, met een mooie Nederlandse naam: Kaapse Duif. Er werd een Grey Petrel gemeld, maar die werd door een enkeling gezien. Het is overigens een uitdaging om tussen de hoge golven de kleine stormvogeltjes en Prions te volgen. Op de zodiacs op het achterdek zijn twee Snowy Sheathbills geland, zuidpoolkippen bezig aan de najaarstrek op het zuidelijk halfrond. En ook komt wat mij betreft de allermooiste albatros voorbij: Light-mantled Sooty Albatross, een ongelooflijk sierlijke vogel.

Wandering (Snowy) Albatross @Bram Vogels
Light-mantled Sooty Albatross @Lieuwe van Welie
Wandering (Snowy) Albatross @Lieuwe van Welie

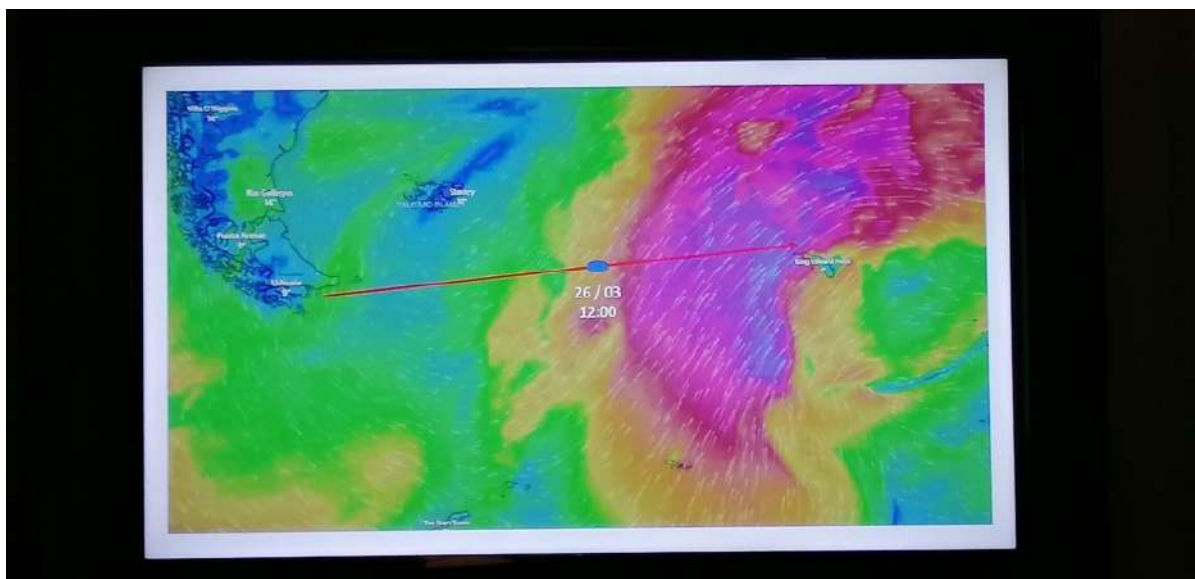

Southern Giant Petrel @Lieuwe van Welie

Iedere dag, voor het diner, is er de zogenaamde recap, waarin de expeditieleider ons bijpraat over de voortgang en de plannen voor de volgende dag. Het gaat vooral over het weer, dat is allesbepalend, zie de bijgevoegde foto. De tweede storm zal ons vannacht inhalen, het zal aardig losgaan. Morgen overdag varen we dan achter de storm aan. De reis naar South Georgia zal iets langer duren dan gepland, omdat we door de stormen wat langzamer moeten varen.

Naast deze recap over de reis, is er na het diner een wildlife-recap, lijsten nieuwe stijl. Het gaat vooral om de mooie en bijzondere waarnemingen van de dag, en deze aflevering gaat vooral over de waarnemingen van een Southern Bottlenosed Whale en de spitssnuitdolfijn van vanochtend.

Daarna: eerst aan de bar, en dan naar bed. Het is al te voelen dat het buiten te keer gaat.

Dit weerbericht werd vertoond bij de recap. De positie van het schip om 12 uur 's op woensdag, we zitten dan net achter de 2e storm, paars gekleurd

Afgebroken ijsberg van A23 @Lieuwe van Welie

De tweede storm hebben we vannacht ook gevoeld: ik schoof heen en weer op mijn matras van voeteneind naar hoofdkussen, en weer terug. We varen nu in het noorden van de Scotia Sea. Buiten is het fris: 1°C, de watertemperatuur is hier 6°C, en dat is te voelen, met een wind die nog behoorlijk fors is.

Uitzicht op zee vanaf dek 5 op de Hondius

Toch is het weer al wel zo goed dat we op dek 5 mogen staan. Zou dat niet mogelijk zijn dan kun je nog altijd vanaf de brug naar buiten kijken (op de Hondius is er een 'open-bridge-policy', je mag op de brug komen, mits je je rustig gedraagt) maar buiten is toch veel meer prettig.

Vóór het ontbijt staan de vogelaars buiten, Bram en Cathleen staan er dagelijks al vanaf het allereerste licht. Het vliegt redelijk, maar er zijn nog steeds hoge golven. Er vliegen regelmatig Kerguelen Petrels langs, het schijnt dat er dit keer veel meer worden gezien dan op de vorige Atlantic

Odyssees. Er wordt nog een Southern Royal Albatross gezien, misschien wel de laatste voor de trip. Wandering Albatrosses komen nog steeds met enige regelmaat voorbij, net als Grey-headed Albatross en natuurlijk Black-browed Albatross. Maar ook kleiner spul: White-chinned Petrel, Soft-plumaged Petrel, Black-bellied Storm-Petrel en een Slender-billed Prion, de laatste door Hans gedetermineerd. We kunnen de reis vier soorten Prions verwachten: een moeilijke groep kleine zilvergrijze zeevogels, snel vliegend, en ze lijken sterk op elkaar. Vanavond zal er bij de biodiversity-recap een lezing zijn over Prions.

Fairy Prion @Michel Veldt

Over lezingen gesproken: die zijn er dagelijks, zowel 's ochtends en 's middags, soms zelfs meerdere achter elkaar. De lezingen worden verzorgd door de gidsen van het Oceanwide-team, en zijn -zoals ik dat tot nu toe heb gezien- zonder uitzondering zeer interessant en worden door experts op hun vakgebied gebracht. Deze ochtend is er een lezing over de beroemde ontdekkingsreizigers van Antarctica: Amundsen, Scott en Shackleton. 's Middags is er een lezing slash workshop over fotografie, van smartphone tot de meest geavanceerde camera.

Het is altijd een lastige keuze om wel of niet een lezing te volgen, want er wél bij zijn betekent dat je niet buiten kunt zijn. Een afweging waarin het weer en het onderwerp bepalend zijn. Vandaag ben ik bij beide lezingen half/half aanwezig geweest, al schrijvend voor het blog en vooral aan het proberen foto's en verhaal naar Nederland verstuurd te krijgen. Erg lastig, onze positie en het weer zorgen ervoor dat Wifi vandaag nauwelijks werkt.

's Middags mogen we op het achterdek staan. Weliswaar staan we dan in de harde wind, maar we staan láág, en we hebben goed zicht op de vogels die achter het schip hangen. We zien zowel de Northern als de Southern Giant Petrel, veel Black-bellied Storm Petrels, de mooie Pintado Petrel, en af en toe een Snowy Albatross. Eind van de middag genieten we van enkele Light-mantled Albatrossen, die rondjes om de boot lijken te draaien. Zij laten zich soms van erg dichtbij goed bekijken.

Pintado Petrel @Michel Veldt

Tijdens de recap horen we dat we morgen tegen het einde van de middag in de buurt van South Georgia zullen komen. We komen er dichtbij, maar we zullen de grote ijsschots A23 zelf niet te zien krijgen. Wellicht zien we wel ijsschotsen die daar weer vanaf zijn gebroken.

Light-mantled Sooty Albatross @Michel Veldt

Dag 4 – Donderdag 27 maart 2025 Positie om 11 uur: 54°15'04.67"S, 41°20'35.76"W

Vandaag zal net als de afgelopen dagen een vaardag zijn. Iedere dag komen we dichterbij South Georgia.

Er vliegen behoorlijk veel Prions, en met de lezing over deze groep die we gisteravond hebben gehad in ons achterhoofd, gaan we de uitdaging aan om ze op naam te brengen. We zien Antarctic Prion, Slender-billed Prion en Fairy Prion. Hierbij dank aan Bram en Michel, die erin slagen om goede foto's te maken. En erg mooi: ik zag m'n eerste Blue Petrel: lijkt op een Prion, maar wat een mooie vogel!

Blue Petrel @Michel Veldt

Iedereen heeft een goede nacht gemaakt. Vannacht voelde het al dat het rustiger was. De vogelaars gaan vóór en direct ná het ontbijt naar buiten. De buitentemperatuur en de temperatuur van het water zijn nog hetzelfde als gisterochtend, maar het grote verschil is dat het minder hard waait en dat de golven minder hoog zijn.

Van de Albatrossen zien we Black-browed en de Grey-headed. En er worden King Pinguïns gezien. Gister waren ze er ook al, maar vandaag dichterbij en in mooi licht. Terwijl we ze zien wordt er in de lounge een lezing over de verschillende soorten Pinguïns gehouden, maar we staan nu liever buiten.

Er wordt alarm geslagen vanuit de brug, er worden dolfijnen gemeld! Er blijkt een groep Hourglass Dolphins aan te komen. We zien ze pas als ze met veel splashen van ons afzwemmen. Dat moet eigenlijk nog even beter....

Ook na de lunch staan we buiten. Ik sta op het achterdek als wordt omgeroepen dat vóór het schip een grote concentratie aan verschillende vogels is te zien. Snel naar voren, want zo'n bericht is spannend, het duidt erop dat daar veel voedsel te vinden is, en misschien gaan daar ook andere dieren op af. Dat klopt, want al snel worden op verschillende plekken blows van walvissen gezien. Er blijken meerder Fin Whales te zwemmen, we zien in elk geval een groep van minimaal vijf exemplaren bij elkaar, en om ons heen zijn er nog meer. Heel mooi om dit op één na grootste dier ter wereld te mogen zien. We zien ook nog Antarctic Fur Seals, ze springen boven het water uit!

Gewone Vinvissen @Lieuwe van Welie

Tot besluit van deze heerlijke dag maken we een kleine detour, we varen naar een grote ijsberg. Het is één van de grote ijsbergen die van de nog veel grotere en bekende ijsberg A23 zijn afgebroken. Spectaculair om de golven te zien die stukslaan, het is echt huge!

De recap vanavond is positief! We zijn bijna bij South Georgia, morgenochtend gaan we voor anker in Fortuna Bay. Daar zullen we onze eerste zodiaclanding gaan maken, en zullen wandelen tussen pinguïns en Fur Seals!

Varen langs de kust van South Georgia @Lieuwe van Welie

Zonsopgang in Fortuna Bay @Lieuwe van Welie

Om 6 uur gaat de wekker, snel douchen en aankleden en naar boven: zodra de rolluiken omhooggaan mogen we het dek op. Heel spannend om aan te komen bij wat op z'n minst één van de hoofdbestemmingen is van de Atlantic Odyssey. Eenmaal buiten zien we dat we nog bezig zijn om de baai van Fortuna Bay binnen te varen. De zon komt op, we zien een prachtige heldere lucht en het waait ontzettend hard. Nog voor het ontbijt gaan we voor anker en liggen we ook meer beschermt voor de wind. Op de oevers van de baai kunnen we al honderden King Pinguïns zien staan, we kunnen ze zelfs horen roepen! De eerste South Georgia Shags komen overvliegen.

Wandelen langs de pinguïns in Fortuna Bay @Lieuwe van Welie

Het weer lijkt prima, en het lijkt erop dat het plan voor vandaag ook daadwerkelijk kan worden uitgevoerd. Dat betekent: een ochtend bij de pinguïn-kolonie in Fortuna Bay, 's middags een bezoek aan Grytviken, het oude walvisdorp.

Vanaf half 8 zullen we met zodiacs naar de baai worden gebracht. Het gaat allemaal gesmeerd, het in- en uitstappen in de zodiacs is goed voorbereid en wordt ter plekke strak geregisseerd. Eenmaal op het strand kunnen de zwemvesten worden afgedaan, en dan kan het beginnen, of eigenlijk: dan is het al begonnen. Want op het strand lopen al tientallen King Pinguïns, en liggen vele Antarctic Fur Seals ons op te wachten. We lopen tussen hen door, we lopen in hún wereld.

Antarctic Fur Seals in Fortuna Bay @Lieuwe van Welie

Er is met rode palen een pad uitgezet dat ons langs de kolonie leidt. Het is echt ongelooflijk wat we zien: 1000-en en 1000-en King Pinguïns, een enorm grote groep in het midden van de vallei, en er omheen lopen en liggen overal pinguïns. Ze zijn groot, ze zijn mooi... En dan zijn er ook de Antarctic Fur Seals, ook die liggen overal. Meestal wat suffend, soms komt er eentje achter je aan. Er zijn ook Brown Skuas. Ze vliegen over de kolonie, of lopen tussen de pinguïns door, die de jagers al pikkend en roepend op een afstand proberen te houden.

Het is enorm, het is indrukwekkend, en het doet wat met je. Van onze groep gaat iedereen zo'n beetje zijn/haar/hun eigen gang, en als je elkaar al wandelend tegen komt en vraagt hoe het gaat, dan reageert iedereen met iets als 'dit nog nooit meegemaakt'.

King Pinguïns at Fortuna Bay @Lieuwe van Welie

Omdat er maar 100 mensen tegelijk op Fortuna Bay mogen komen blijven er twee zodiacs rondvaren. De mensen die dat willen krijgen zo de gelegenheid om pinguïns in het water te fotograferen.

Het weer werkt ook nog eens mee: de zon komt er af en toe mooi door en de wind is gaan liggen. Daardoor is het gewoon lekker warm, wat alles nog aangenamer maakt. We hebben de hele ochtend de tijd gehad om van deze unieke ervaring te kunnen genieten, om nooit te vergeten.

Zicht op Fortuna Bay @Lieuwe van Welie

De Hondius vaart vervolgens een stukje verder naar het zuidoosten, naar Grytviken. De vaartocht gaat langs de kust, over een heldere blauwgroene zee. Door het mooie heldere weer hebben we goed zicht op de tot 2000 meter hoge bergen van South Georgia. Later hoor ik dat dit zelden mogelijk is.

Aankomst bij Grytviken @Lieuwe van Welie

Langzaam varen we het baai van Grytviken in. Deze plek is voor velen bekend geworden door de uitzendingen van Floortje Dessing. Vanuit de verte zie je al de vele en enorme roestige vaten en bouwwerken die werden gebruikt toen hier walvissen werden verwerkt. Deze plek was ooit het centrum van de walvisvangst op Antarctica. In de vorige eeuw zijn hier 175.000 walvissen gedood. En dan was dit nog maar één van de negen plekken op South Georgia!

Nadat we voor anker zijn gegaan krijgen we een korte lezing door ene Stefanie van het British Antarctic Survey Wild Water Whales project op King Edward Point op South Georgia. Naast alle informatie over de gruwelijke walvisjacht, wordt afgesloten met toch een positieve boodschap: de populaties walvissen herstellen zich, weliswaar héél langzaam, maar ze herstellen zich.

Grytviken @Lieuwe van Welie

Ook hier worden met zodiacs naar de wal gebracht, waarna we kunnen wandelen door het dorp, met haar vervallen walvisfabriek, een paar overheidsgebouwen (waar we niet mogen komen), met haar museum, haar kerk, met haar postkantoor, en dat is het wel zo'n beetje. Maar het is indrukwekkend, het idee dat hier Blauwe Vinvissen met zware kettingen de wal op werden gesleept, dat hier jaren hard is gewerkt, veel geld is verdiend, en dat het uiteindelijk allemaal totaal is ingestort, bizar.

Scheepswrak in Grytviken @Lieuwe van Welie

Net als in Fortuna Bay liggen ook hier overal Antarctic Fur Seals. We behandelen ze met respect in hun wereld, houden minimaal 5 meter afstand.

De wandeling brengt iedereen naar de begraafplaats, waar het graf van poolreiziger Sir Ernest Shackleton ligt. Te zijner nagedachtenis wordt bij zijn graf met een glas whisky getoost. Op deze begraafplaats ligt ook het graf van de Argentijnse marinier die hier in 1982 in de Falklands-oorlog is omgekomen. Tijdens de lezingen op de Hondius zijn beide geschiedenissen uitgebreid behandeld.

Southern Elephant Seal @Lieuwe van Welie

Wat betreft biodiversiteit in Grytviken steelt een Southern Elephant Seal vanmiddag de show. Een bijna volwassen man besluit om na op het land te hebben geslapen met z'n kolossale lijf het water in te gaan. Het enorme beest glijdt golvend tussen twee rijen toeschouwers door.

Wat betreft vogels zien we Antarctic Terns in de haven, de endemische South Georgia Pintail zien we hier ook, net als in Fortuna Bay. Naast de Shag is er een derde endem: South Georgia Pipit. Grytviken zou dé plek moeten zijn, maar het lukt ons vandaag niet er één te vinden. Morgen nieuwe kansen.

Als we eind van de middag terugkomen op de Hondius is er bij iedereen een gevoel van 'wat was dit overweldigend'.

Tijdens de recap horen we het programma voor morgen: een landing in Gold Harbour en een zodiac-cruise in Cooper Bay.

We genieten van een heerlijk diner, en maken ons klaar voor een tweede dag op South Georgia.

Fur Seals @Lieuwe van Welie

Klokslag 6 uur is er het 'good morning, good morning' van expeditieleider Hans. Buiten is het 1°C, de watertemperatuur is 4°C, het weer ziet er goed. Vervolgens horen we 'we're assessing the swell-situation', dit betekent dat er gekeken wordt of het veilig genoeg is om met de zodiacs te landen. Daartoe worden er gidsen in een zodiac naar het strand gestuurd, en het antwoord is 'negative'. Vanaf het schip lijkt de zee heel rustig, maar met de verrekijker zien we hoe ver de golven op het strand spoelen. Te veel deining, we gaan dus niet landen in Gold Harbour.

Cooper Bay @Lieuwe van Welie

Maar er is een plan B. De zodiac-cruise in Cooper Bay, die gepland staat voor de middag, zullen we nu 's ochtends gaan doen. Overigens heel fijn dat die wel door kan gaan, omdat dit dé plek is om Chinstrap Penguins en Macaroni Penguins te zien. Bij niet alle afleveringen van de Atlantic Odyssee is het gelukt om naar deze plek te gaan, in het uiterste zuidoosten van South Georgia. Vlak voordat we in de zodiacs stappen worden nog twee Southern Right Whales gezien.

Macaroni Pinguïns @Lieuwe van Welie

En leuk, als Birding Breaks-groep zitten we in één zodiac, die door Hans bestuurd wordt. Iedereen is met meerdere lagen goed ingepakt, want het kan koud gaan worden. Het eerste doel is de kolonie Macaroni Penguins. We varen er rustig naartoe, Hans stuurt de zodiac vakkundig tussen de rotsen door. De Macaroni's laten zich prachtig zien. Er zitten vogels op de rotsen en op het strand, maar ook hoger op tegen de helling. Dat moet een hele klus voor ze zijn om telkens omhoog te moeten klimmen. Iedereen krijgt de gelegenheid om deze markante vogels met hun mooie gele pluimen te fotograferen.

Nog meer Macaroni Pinguïns @Lieuwe van Welie

De volgende stop is bij de King Penguins. Die hadden we natuurlijk gister al fantastisch gezien, maar nu, om ze vanuit de boot op het strand en in het water te zien is ook erg mooi. In het water zien we groepjes zwemmen, op het strand staan ze samen met Gentoo Penguins, enkele Chinstrap Penguins, Southern Elephant Seals en natuurlijk Antarctic Fur Seals. En dat alles in één beeld!

Chinstrap Penguin and Antarctic Fur Seal @Lieuwe van Welie

Southern Elephant Seals @Lieuwe van Welie

We zijn nog niet uitgekeken als door Hans' walkietalkie een boodschap van andere gids Elizabeth klinkt: 'we spotted a Leopard Seal'! Mijn adrenalinegehalte stijgt naar maximum, want dit zou wel fantastisch zijn! Ik weet dat ze hier af en toe worden gezien, maar had niet durven dromen dát...! Hans maakt gelijk rechtsomkeert, en na enkele lange minuten komen we bij een rots waar een Leopard Seal ligt te rusten. Wat een reusachtig monster! We varen zo'n beetje om de rots, als er nóg een wordt gezien, en dan nóg, een, en nog een...! Er blijken maar liefst viér Leopard Seals op de rotsen te liggen! Wat een fantastische waarneming!

Leopard Seals @Lieuwe van Welie

Alsof het nog niet genoeg is varen we daarna naar de Chinstrap Penguins. Er zit een groepje van deze aantrekkelijke penguins op een ijsschots. Het kost ze echt moeite om naar boven te klimmen, we zien dat ze er telkens vanaf glijden. Het is allemaal zeer fotogeniek.

Chinstrap Penguin on ice @Lieuwe van Welie

Superochtend, missie geslaagd, met bonus!

We genieten van een snelle lunch, want voor de middag staat er een tweede zodiac-cruise op het programma. Vanuit Cooper Bay varen we via een smalle doorgang naar de Larson Fjord. Overal om ons heen zwemmen Penguins en Fur Seals.

Antarctic Fur Seal @Lieuwe van Welie

De Larson Fjord is een smalle fjord met hoge steile wanden. Als alle zodiacs te water zijn gelaten komt er van één van de gidsen de melding dat er een Snow Petrel is gezien, een zeer gewilde soort. De vogel is kort vliegend gezien en daarna in een rotsspleet verdwenen. Met de zodiacs blijven we een tijdje wachten, maar de vogel wordt helaas niet meer gezien.

Aan het einde van de Larson Fjord @Lieuwe van Welie

We varen rustig naar het einde van de fjord, waar een groep Kelp Gulls zit. Het weer is heerlijk: het wolkendek breekt open, en met het windstille weer wordt de fjord in prachtig licht weerspiegeld. In dat mooie arctische licht zien we Antarctic Terns, Brown Skuas, Northern Giant Petrels en mooie South Georgia Shags. Vlak bij de zodiac zwemmen Gentoo Pinguïns en Fur Seals. Een grote verrassing was de Weddell Seal, die we liggend op de kant vonden. Na de Leopard Seal van vanochtend een tweede bonussoort!

Gentoo Pinguïn @Lieuwe van Welie

Weddell Seal @Lieuwe van Welie

Als we terugvaren ligt daar de Hondius in de fjord, een prachtig gezicht.

Terug op de boot worden deze mooie dagen op SG gevierd met een warm drankje op het voordek. Muziekje erbij, en enkelen beginnen zelfs voorzichtig een beetje te swingen.

Dan gaan we langzaam varen. De tocht naar Gough gaat beginnen.

Als we Cooper Bay achter ons laten varen we een gebied in met steeds meer ijsbergen. Het wordt inmiddels ijskoud, we genieten in stilte maar volop van dit betoverende landschap. De stilte wordt alleen doorbroken door meldingen van enkele Common Diving Petrels, Humpback Whales en Southern Right Whales. Tegen zes uur komt de mist opzetten en gaat iedereen naar binnen, verkleumd maar voldaan.

Tussen de ijsbergen door @Lieuwe van Welie

's Avonds wordt er een documentairefilm vertoond: 'Endurance found', over de wonderbaarlijke terugvondst van het schip van Ernest Shackleton. Ik laat hier verstek gaan, even alleen, ik ga werken aan m'n South Georgia-blogs.

Mist @Lieuwe van Welie

We varen nog steeds in Antarctische wateren als Hans' 'Good morning, good morning...' klinkt. Buiten is het 0°C, de watertemperatuur is nog steeds 4°C. Het waait hard, buiten op het dek voelt het ijskoud. Er vliegt weinig, en daarnaast zorgt de mist voor een beperkt zicht. Voor het ontbijt wordt er wel een Sooty Albatross gezien, een nieuwe soort voor de triplist.

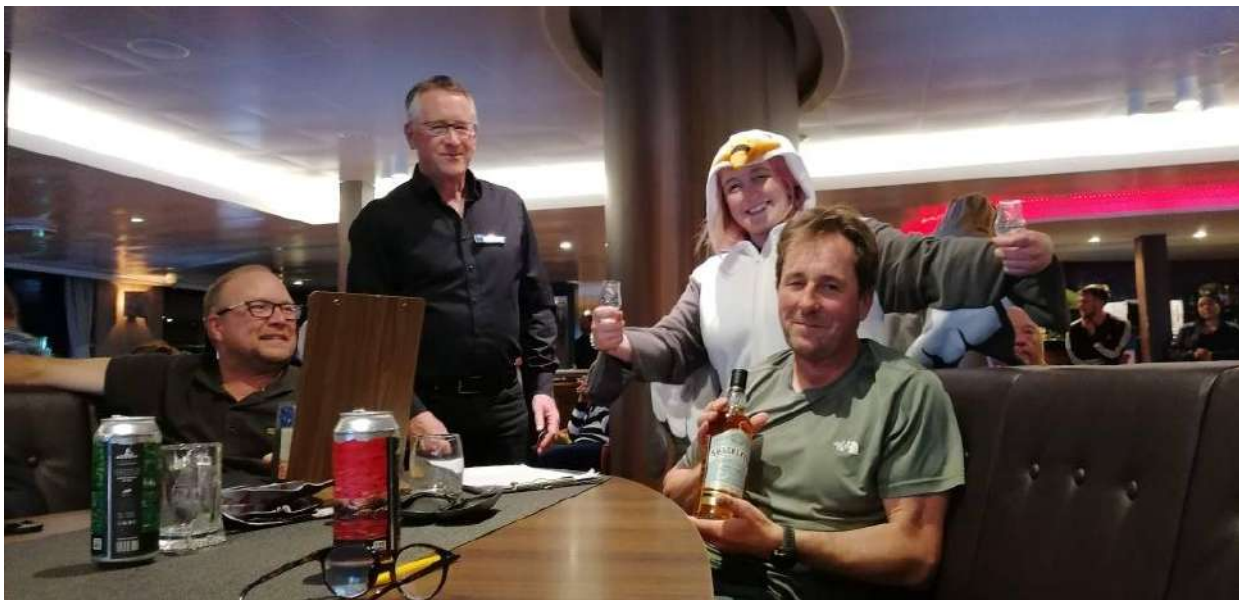
We zijn dus inmiddels aan de lange vaartocht naar Gough begonnen, die maar liefst zes dagen gaat duren. Door de stormen die we de eerste dagen hebben gehad heeft de vaartocht naar South Georgia langer geduurd dan gepland. Daardoor hebben we twee in plaats van drie dagen op South Georgia gehad. Overigens hebben we niet het idee daar iets gemist te hebben, de twee dagen daar waren fantastisch. Voor de vogelaars was het wel jammer dat het ook gister niet gelukt is een South Georgia Pipit te vinden. De eerste 'harde soort' die we missen. Het schijnt dit jaar voor alle groepen een hele moeilijke soort te zijn, wellicht omdat de vorige winter op Antarctica zeer streng is geweest.

Op South Georgia is het seizoen bijna afgelopen. De dag na ons zou er nog één schip Grytviken aandoen, als laatste.

Het feit dat het mistig is vinden de meesten van ons voor vandaag niet heel erg, want het voelt als 'even bijkomen' na South Georgia en geeft de gelegenheid om rustig met foto's bezig te zijn en wat te schrijven.

's Ochtends bezoek ik twee zeer interessante lezingen door Oceanwide-gidsen. William vertelt over de 'Polar Professional – Roald Amundsen', de Noor die als eerste de Zuidpool bereikte. De lezing van assistent-expeditieleider Pippa gaat over Antarctic Whaling and the History of Whaling in South Georgia. Zowel inhoudelijk als wat betreft hun presentaties ben ik van alle gidsen zwaar onder de indruk.

's Middags breekt het even open. Een beperkt groepje vogelaars trotseert de wind, en dit levert een even beperkt lijstje op: enkele zwemmende Macaroni Penguins, Soft-plumaged Petrels, Black-bellied- en Wilsons Storm Petrel. Een enkele Northern Giant Petrel, en de Kerguelen Petrel is (nog steeds) een bijzondere soort, net als de al eerdergenoemde Sooty Albatross. Wie anders dan Bram en Kathleen (met een K, geen C, zie blog 1) zien een White-headed Petrel, nieuw voor de trip! Naast de vogels worden ook zeezoogdieren gezien: Fin Whale, Sei Whale en Hourglass Dolphin.

Marc heeft z'n Shackleton-whisky in de wacht gesleept @Lieuwe van Welie

's Avonds wordt er een auction gehouden waarvan de opbrengst naar de South Georgia Heritage Trust zal gaan. Zoals daar zijn: een fles Shackleton whisky met handtekening van John Shears, de man die het wrak de Endurance terugvond, een das met opdruk van walvissen, de Oceanwide-vlag die voorop het schip wappert, een privé-concert met en door William... De stemming zit er goed in, niet alleen omdat we een free-drink hebben gehad (vanwege een 100%-positive bij de biosecurity-check op South Georgia), maar ook vanwege de innemende presentatie door de Australische George. Michel en Marc doen beide mee in de biedingen, en slagen er in een aantal unieke voorwerpen te bekomen...!

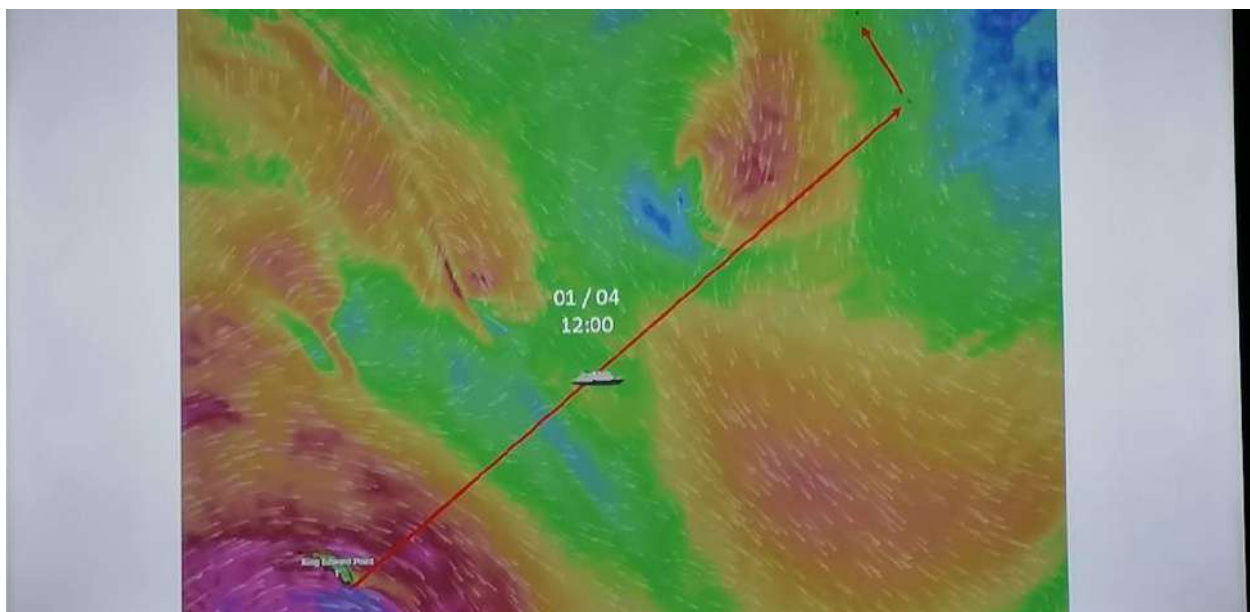

Michel heeft z'n slag geslagen bij de auction! @Lieuwe van Welie

Dag 8 – Maandag 31 maart 2025

Positie om 12.30 uur: 49°30'07.79"S, 25°30'20.61"W

We zijn vannacht de convergence gepasseerd, de grens tussen het koude water in de Antarctische stroom, en het warme water daarbuiten. De watertemperatuur is nu 9°C.

Het weerbericht betekend mist @Lieuwe van Welie

Nog steeds hangt er een dikke mist om het schip. De vogelaars doen hun uiterste best, maar de aantallen vogels die worden gezien zijn op de vingers van één hand te tellen. Naast de mist zijn de aantallen ook nog eens laag. Enkele geluksvogels zien een groepje Hourglass Dolphins langs zwemmen.

Op dat soort momenten is het fijn dat er een mooi aanbod van lezingen is. Vanochtend weer een hele boeiende over Antarctic Geopolitics. De altijd enthousiaste George vertelt over de geschiedenis van dit continent, de landen die claims hebben neergelegd en de verdragen die zijn gesloten binnen de Atlantic Treaty ter bescherming van Antarctica. Ook sprak hij over het snel toenemende toerisme op Antarctica, tegenwoordig komen er cruiseschepen die meer dan 2000 passagiers kunnen meevoeren.

Slender-billed Prion, gevonden op het dek @Lieuwe van Welie

Na de lunch doen we nog een poging om vogels te zien, dwars door de mist heen. Eéntje die wel goed te zien was, was een Slender-billed Prion. De vogel was opgeraapt van het dek, waarschijnlijk had ie er al een dag gezeten. Naast die ene Northern Giant Petrel en enkele Soft-plumaged Petrels was er een langs vliegende Atlantic Petrel, dat was dan wel even een nieuwe soort voor de triplis.

Om vier uur 's middags is een bijeenkomst ter voorbereiding op ons bezoek aan Tristan de Cunha. Al duurt dat nog een paar dagen en komen we eerst nog bij Gough, het was goed om te horen hoe de landingen in hun werk zullen gaan. Daar zit overigens een behoorlijke portie 'hoopvolle verwachting' in verpakt, want vanwege de deining in dat deel van de oceaan is een landing absoluut niet gegarandeerd. We horen over de excursiemogelijkheden op het eiland, zoals daar zijn een wandeling door het dorp, een wandeling over een deel van de vulkaan, een bezoek aan de visfabriek... Best leuk allemaal, maar de vogelaars zijn vooral benieuwd waar ze het beste naar toe kunnen gaan om de twee endemische soorten van Tristan te zien. Excursies komen op het tweede plan.

De Birding Breaks-groep gaat aan het eind van de middag samen aan de borrel, zeer gezellig. We hebben een erg leuk clubje samen, iedereen met zijn/haar eigen verhaal. Ondanks deze tweede mistige dag blijft de sfeer goed.

Leonard en Miriam, ambassadeurs voor BB! @Lieuwe van Welie

's Avonds wordt er in de lounge een serie foto's getoond van de vogels en zoogdieren die we de afgelopen dagen hebben gezien, iedereen mocht eigen werk insturen.

Dag 9 – Dinsdag 1 april 2025

Positie om 11 uur: 46°31'50.09"S, 20°07'38.78"W

Ik sta al vroeg buiten, maar helaas: de mist is er nog steeds. De temperatuur is wel meer aangenaam: 10°C, net als de watertemperatuur. Er wordt steeds meer hardop gehoopt op meer zicht....

Zoals eerder gezegd: er zijn natuurlijk de lezingen die we kunnen bezoeken. Vanochtend is er onder andere een lezing over Beaked Whales, door Marijke de Boer, onze walvisdeskundige en specialist op dit gebied. Een mysterieuze groep binnen de walvisachtigen, extreem moeilijk te zien en nog moeilijker te determineren. Na de boeiende lezing ben ik nog meer gemotiveerd om ze te zien te krijgen.

Tristan Brown Skua @Lieuwe van Welie

Rond de middag lijkt het weer ineens op te knappen, dus de lunch wordt snel 'genomen', om eindelijk mét zicht buiten te kunnen staan. En het wordt zowaar een feestje! Een opsomming: er is een constante stroom aan Soft-plumaged Petrels. Eén van drie Tristan Brown Skuas komt mooi laag over het schip vliegen, er vliegt een Great Shearwater, een Sooty Albatross, een Northern Giant Petrel, en er worden meerder Great-winged Petrels gezien, allemaal prachtige soorten! Tel daarbij op de eerste MacGillivray's Prions die met zekerheid op naam konden worden gebracht, knap werk, met dank aan de fotografen! Meerdere Atlantic Petrels, echt prachtige vogels! Maar de krenten waren: een Grey Petrel, vlak voor de boeg, net als een Subantarctic Shearwater. En nog beter waren de eerste Spectacled Petrels die we zagen, beauties, met als klap op de vuurpijl een Tristan Albatross, wat een knijter! Zo kwam het toch nog goed...! In de mist, die toch weer op kwam zetten, zagen we nog een 'White bellied' Black-bellied Storm Petrel. Volgt u het nog?

Specktackled Petrel @Lieuwe van Welie

Tijdens de recap horen we dat we qua tijd vóór liggen op het schema. Dat is goed nieuws, want dat geeft ons 'options' (in de woorden van Hans) voor Tristan de Cunha en de andere eilanden. We zullen het zien, zoals het nu lijkt komen we op 4 april vroeg in de ochtend bij Gough aan.

Tristan Albatross @Lieuwe van Welie

Jonge Sooty Albatross @Michel Veldt

We zijn nog steeds aan het varen. Buiten is het 10°C, de watertemperatuur is 12°C. Het waait hard, het is bewolkt, en er is een behoorlijke swell, de meesten van ons hebben daardoor een slechte nacht gemaakt. Maar... er is géén mist!

Dat betekent dat we buiten kunnen staan mét zicht, dit gaat een goede dag worden om te vogelen! En dat klopt: de vroege vogels staan al ruim voor het ontbijt op het achterdek en zien zo'n beetje alle soorten die we gistermiddag ook hebben gezien (zie blog 6). Michel staat op het lage dek 3, achter op het schip, en maakt daar de mooiste foto's.

Specktackled Petrel @Michel Veldt

Na het ontbijt is de groep vogelaars compleet, we gaan heen en weer, van vóór op het schip naar het achterdek want er is veel te zien. Op het achterdak worden verscheidene Prions gevonden, die 's nachts op het schip zijn geland. Net als in hun broedholten verstoppen ze zich in donkere hoekjes, gedrag om te voorkomen dat ze door Skuas worden gepakt. Gidsen Martin en Edward zoeken de vogels, pakken ze met handschoenen (tegen vogelgriep) op. De eerste die aan ons wordt getoond is de Broad-billed Prion. Dat is gelijk ook een nieuwe soort voor de triplist. Daarna volgen nog twee Antarctic Prions. Prions zijn moeilijk te determineren, in 'het veld' eigenlijk alleen aan de hand van goed foto's. Om ze zo van dichtbij te kunnen zien is eigenlijk wel een buitenkansje. Er worden nog meer Prions aan dek gevonden, die worden allemaal gelijk vrijgelaten.

Broad-billed Prion @Michel Veldt

Buiten wemelt het van de vogels. Over zee vliegen 10-tallen Prions, misschien wel honderden. Ongelooflijk snel draaiend en zwenkend, door golfdalen schietend. Zeer regelmatig komen Atlantic Petrels en Grey Petrels voorbij. Supermooie soorten. Veel talrijker is de Soft-plumaged Petrel, die zien we de hele dag in behoorlijke aantallen. Gister hadden we de eerste Specktackled Petrel, vandaag zien we ze de hele dag door. Net als Great Shearwater, ook zo mooie soort. Wat ik leuk vind is dat we samen de soorten steeds beter herkennen. Niet alleen door grootte en kleedkenmerken, maar ook door de manier van vliegen bijvoorbeeld. Het maakt het alleen maar leuker.

Atlantic Petrel @Michel Veldt

Het hoogtepunt van deze ochtend waren de Sooty Albatrosses die om het schip heen vlogen, soms heerlijk dichtbij. Voor mij horen ze tot de meest elegante vogels die er bestaan, met hun glimlach, lange slanke vleugels en verlengde middelste staartpennen. We zagen van deze soort ook jonge vogels, die met hun donkere kop en lichter lichaam veel weg hebben van Light-mantled Albatrosses. Ook kwam er met enige regelmaat een Tristan Albatross voorbijvliegen, bakbeesten met vaak geheel zwarte boven vleugels, sterk afstekend tegen het witte lichaam.

Tristan Albatross @Michel Veldt

Een mooie nieuwe soort op de triplis is de White-faced Storm Petrel.

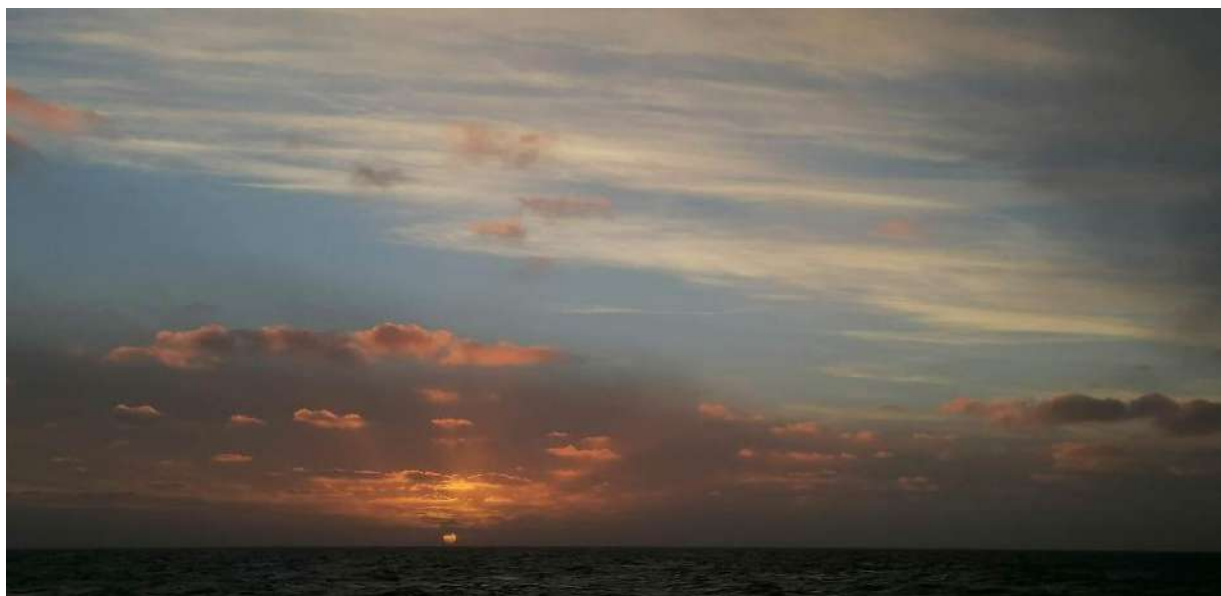
We staan de hele dag buiten, heerlijk. Geen tijd voor 'samen dumplings maken', geen tijd voor het naaikransje, want dat kan ook. Een enkeling volgt een lezing, maar dan dus niet buiten...? Dat is soms een lastige keuze. 's Middags gaat het zo lekker door, totdat gids Nicole 'whales!!' roept! Eerst nog ver weg, maar het blijkt om een grote groep Long-finned Pilot Whales te gaan. Prachtige beesten, ze komen schuin op ons af. Marc beschrijft dat later mooi, 'als een armada', als ze samen in groepjes voort denderen. Dit soort bijzondere waarnemingen worden omgeroepen op het schip, en jazeke: iedereen was weer wakker!

Long-finned Pilot Whales @Marc Bozon

Er worden enkele Subantarctic Fur Seals gemeld. Deze zullen we op Gough veel meer gaan zien, maar toch erg leuk om ze zo ver op zee te zien.

De recap is nog meer positief dan gisteren. We hebben door meewind en een gunstige stroming tijd ingelopen. We zullen nu morgen al aankomen bij Gough en zullen ook meer tijd voor Tristan de Cunha, Nightingale Island en Inaccessible Island hebben. We horen ook dat er een volgende storm aankomt, en die willen we vóór blijven. Maar voor nu: super veel zin om Gough te zien, met haar megarijke wildlife!

Zonsondergang op 2 april @Lieuwe van Welie

In de zodiac bij Gough @Lieuwe van Welie

Vroeg op vanochtend, na de mooie dag van gister smaakt het naar meer. Eenmaal buiten lijkt het alsof er een deken van vogels over de zee is uitgespreid. Honderden Prions, Petrels en Shearwaters vliegen om het schip, wat een spektakel! Ze lijken allemaal één kant op te vliegen. Hans vertelt dat ze vanaf Gough komen: ze hebben in het donker hun holen verlaten en zijn nu onderweg naar de gebieden waar ze fourageren. En dat alles zien we in mooi helder ochtendlicht. Het is lekker fris buiten, 10°C. De watertemperatuur is al naar 16°C gestegen.

Na het ontbijt komen de Albatrossen. We zien tot wel zes Tristans Albatrossen tegelijk achter de boot hangen. Een enkele Black-browed Albatross, maar ook de eerste Atlantic Yellow-nosed Albatross wordt gezien. Die laatste is nog op behoorlijke afstand, maar we zullen ze bij Gough meer gaan zien. Er hangen ook vier Tristan Brown Skuas achter de boot. Iemand uit onze groep -we noemen geen namen. - vond ze maar 'boring', een plaagstootje naar mij, omdat ik zó mooi vind!

Atlantic Yellow-nosed Albatross @Lieuwe van Welie

We varen nog steeds lekker door, Gough komt in zicht, en tegen 11 uur liggen we al tegen het eiland aan. Heel mooi, en wederom heel bijzonder: we zien steile en groene hellingen, met wolken daarboven, die overigens snel oplossen. We treffen het met het weer, niet altijd ligt Gough zo mooi in de zon! En het is puur genieten: de Tristan Albatrosses en Sooty Albatrosses vliegen rond de boot, vlakbij, samen met Antarctis Terns en Tristan Brown Skuas. Een prachtige Atlantic Yellow-nosed Albatross kunnen we bijna aanraken!

Na een vervroegde lunch is het spannend: durft men het aan om een zodiac-cruise te doen? Er is namelijk een behoorlijke swell... Maar nadat er een zodiac met gidsen is uitgevaren om de situatie te bekijken, komt het verlossende woord: we gaan het doen!

Tegen 2 uur gaan de eerste mensen van onze Rode groep in de zodiacs. Dat gaat deze keer via één van de twee gangways, de zijdeuren kunnen vanwege de hoge swell nu niet worden gebruikt. Het gaat allemaal niet snel, maar uiteindelijk kan onze groep in één zodiac, met gids Martin aan de buitenboordmotor.

Gough Finch @Bram Vogels

We varen naar de kant, althans tot zover waar het nog veilig is. We hadden vanaf het schip al een groep Northern Rockhopper-penguins gezien, één van de twee vogelsoorten die wij hier bij Gough willen (=moeten) zien. De aandacht gaat eerst uit naar die andere endeem, die veel moeilijker te zien is: Gough Finch. Deze geelgroene vink (of gors, zoals ie ook wordt genoemd) moeten we zoeken tussen de rotsen aan de waterlijn. Het duurt niet heel lang of we zien er één vliegen. Uiteindelijk zien we er drie, weliswaar op afstand, maar deze keer hebben we deze endeem wél binnen. Zowel Bram als Marc zijn erin geslaagd een bewijsplaatje te maken. Op dezelfde plek als de Gough Finch zien we een flink aantal Subantarctic Fur Seals. Met een donkere rug en oranje-bruine onderkant, vind ik dit de mooiste van de Pelsrobben.

Subantarctic Fur Seals @Lieuwe van Welie

Om de Rockhoppers beter te zien varen we een stuk verder, ofwel stuiten we over het water. De zodiac schiet over het water en af en toe komt er een flinke bak zeewater over ons heen.

Northern Rockhopper Penguin kolonie @Lieuwe van Welie

Van de Northern Rockhopper-penguin zien we een groep tegen een rots helling zitten. Met hun mooie

gele pluimen lijken ze sterk op de Macaroni Penguins, die we op South Georgia zagen. Eén exemplaar zit op de rotsen langs de waterlijn en kan uitgebreid worden gefotografeerd.

Northern Rockhopper Penguin @Lieuwe van Welie

Naast de bijzondere dieren zijn we zeer onder de indruk van het landschap. Het mystieke eiland, met z'n watervallen die in zee uitkomen, het roept beelden op uit de film Jurassic Parc. Voeg daarbij de vele Albatrossen die hoog overvliegen en in groepen boven de bergen hangen... het is echt een heel bijzondere beleving, een voorrecht om hier te mogen zijn.

Zodiac-cruise bij Gough @Lieuwe van Welie

Na twee uren komen we terug bij het schip. De swell is inmiddels nog heviger geworden, het kost de bemanning van Oceanwide moeite om iedereen veilig aan boord te krijgen. Ik vraag me af of de cruise door zou zijn gegaan met een swell zoals we die op het laatst hadden.

Het schemert al als we een grote groep Sooty Albatross vanuit zee naar de bergen zien vliegen. De zee is dan afgeladen met alle soorten Shearwaters en Petrels, die wachten tot het donker om terug te keren naar het eiland.

Na dit succesvolle bezoek aan Gough varen we door naar de eilandengroep van Tristan de Cunha, waar we morgen eind van de ochtend aan zullen komen. Tijdens de recap komt er net als gister goed nieuws: de omstandigheden zijn morgen zó, dat er een goede kans is dat we kunnen landen op Nightingale Island! Fingers crossed!

Nightingale @Lieuwe van Welie

Wederom een vroege ochtend, maar als ik buiten kom kijk ik weer tegen een dikke muur van mist aan. De zee is vlak en rustig, dat dan weer wel. Het is een stuk warmer dan de eerdere dagen, 16°C inmiddels, we naderen de tropen. De watertemperatuur is gestegen naar 18°C. Omstreeks het middaguur zullen we bij Nightingale aankomen, van tevoren krijgen we een update over de landing op Nightingale. Want jazeker, we gaan landen!

Great Shearwater @Lieuwe van Welie

Vóór die update staan we buiten te kijken naar een constante stroom van Great Shearwaters. Af en toe zit daar een Great-winged Petrel, Soft-plumaged Petrel of een Atlantic Petrel tussen. Mooi is de Atlantic Yellow-nosed Albatross die langskomt. De mist is dan weer aanwezig, dan is het weer open en helder. Wel bijzonder is de 'mistboog' die we aan bakboord zien, een regenboog, maar dan in de mist.

Mistboog @Lieuwe van Welie

Na de info over de landing is er een vroege lunch. Voordat we in de zodiacs stappen kunnen we vanaf de boot naar de verschillende eilanden kijken. Er vliegen honderden Great Shearwaters rond, ook de zee zit er vol mee. Op Nightingale en Inaccessible Island tezamen broeden maar liefst 5 miljoen paar!

Net als gister heb ik, en ook anderen, het gevoel om op een heel bijzondere plek te zijn. En niet veel mensen hebben het geluk dan ook nog eens op het eiland te mogen lopen.

Rond half 2 stappen de eerste mensen in de zodiacs. Wij staan als groep klaar, uiteindelijk gaan we verdeeld over twee zodiacs het kleine stukje varen. Op Nightingale kunnen we onze zwemvesten achterlaten en begint eerst een steile klim naar boven, er hangen touwen om ons aan vast te houden en om ons omhoog te trekken. De gidsen van Oceanwide zijn ook hier buitengewoon behulpzaam. Overigens heel gaaf dat we worden opgewacht door tientallen Subantarctic Fur Seals, ze trekken zich niets van ons aan.

Nightingale Island Finch @Bram Vogels

Op Nightingale zijn het twee bijzondere soorten vogels die we juist op dit eiland willen zien: Nightingale Island Finch, een vinkachtige die in de lagere delen van het eiland zit, en de Wilkins's Finch, een critically endangered species die in de hogere delen zit. Die laatste is superzeldzaam, het zou om zo'n 50 paar gaan.

De Nightingale Island Finch zien we eigenlijk al gelijk als we op de kant komen. We zien ze heen en weer vliegen, ze landen op rotsen en verdwijnen dan snel tussen het Tussoc-gras. Een andere mooie soort is de Tristan Thrush, ook die wordt al bij de landingsplaats gezien. Deze lijst zit met verschillende ondersoorten op de verschillende eilanden.

Wandelen tussen Tussoc @Lieuwe van Welie

Dan begint voor de vogelaars de lange wandeling naar boven. Na de steile eerste klim komen we op een soort graspad tussen het hoge Tussoc-gras door. Langs het pad zitten jongen van Atlantic Yellow-nosed Albatrosses, we lopen er vlak langs. Ze klepperen met hun snavels om indruk te maken op ons, maar ze blijven stevig op hun plek zitten. Ze hebben niet de neiging hebben om van hun plaats te komen, zo zit dat in hun DNA. Ze zijn eigenlijk al volgroeid, over een week (!) zullen ze uitvliegen. Overigens zien we overal Tristan Thrushes langs het pad. We zien ze van dode Great Shearwaters eten. Af en toe komt er zo'n Great Shearwater uit de Tussoc, om vervolgens onbeholpen op te stijgen. Het hele eiland zit er vol mee.

Jonge Atlantic Yellow-nosed Albatross @Lieuwe van Welie

Je moet er wel wat voor over hebben om op de plek van de Wilkins's Finch te komen. Het is soms steil, het is glad, en het is wárm! Maar we komen er, uiteindelijk op een soort van open plek, daar waar de Tussoc-vegetatie is overgegaan in hoge struiken. Na even wachten wordt er een exemplaar boven in een struik gezien, bingo! Deze soort is tot nu toe nog maar 1x ingevoerd in Observado.

Blijde mensen, Wilkins's Finch gezien @Lieuwe van Welie
Wilkins's Finch @Lieuwe van Welie

Daarna is het rustig teruglopen en genieten van wat we zien in een prachtig landschap. Overal vliegen Great Shearwaters, overal zitten jonge albatrossen op hun ronde plateaux, overal Tristan Thrushes, boven de bergen cirkelen Skuas, Sooty Albatrosses en Tristan Albatrosses alsof het gieren zijn.... Het is echt een topdag!

Tristan Thrush @Leonard van Veldhoven

Zelfs voor de gidsen was het heel bijzonder dat we deze landing konden maken: slechts twee van hen waren hier ooit eerder aan land geweest, en het was sinds 2017 met een cruise van Oceanwide niet meer gelukt.

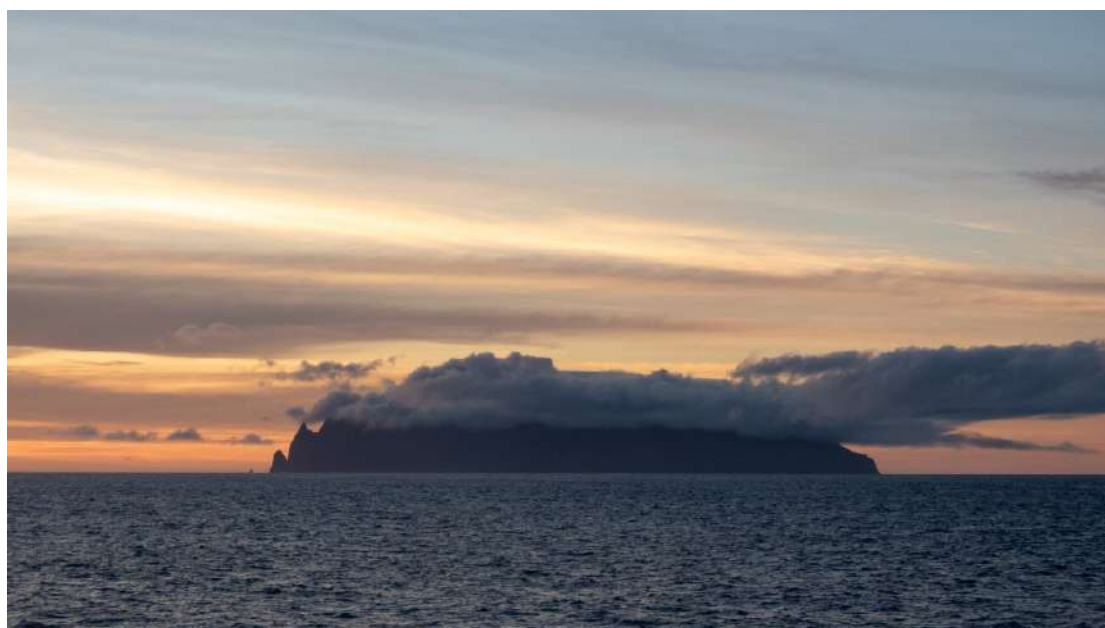
Uitzicht vanuit Nightingale, op de achtergrond Tristan da Cunha @Lieuwe van Welie

Tegen 6 uur zijn we terug op de Hondius. Tijdens de recap worden eerst de crewmembers van Oceanwide bedankt. Ze hebben echt geweldig geholpen om iedereen veilig heen en weer naar het eiland te brengen, maar ook om de moeilijke paden te beklimmen en af te dalen. Respect!

En het plan voor morgen? Een hele dag Tristan da Cunha! Terwijl ik dit schrijf zijn we voor anker gegaan voor het plaatsje Edinburgh of the Seven Seas. Alleen al om de naam zou je hier heen willen gaan.

Edinburgh of the Seven Seas @Michel Veldt

'S avonds hebben we zicht op Inaccessible Island @Lieuwe van Welie

Tristan Thrush, op Tristan da Cunha @Bram Vogels

We worden om 6 uur gewekt, vroeger dan normaal, om een hele lange dag op Tristan da Cunha te kunnen zijn. Het tempo zit er vanochtend goed in. We kunnen zelf een lunchpakket klaarmaken, al is er op Tristan ook een bar waar klassieke crayfish-sandwiches worden klaargemaakt, volgens sommigen een 'must'.

Haven van Tristan da Cunha @Michel Veldt

Eerder deze week waren de excursiemogelijkheden op Tristan al bekend gemaakt. Een aantal mensen van onze groep maakt daar gebruik van. Zij zullen de 'walk on the volcano' doen en/of de historische wandeling door het dorp. De vogelaars slaan dat allemaal over. Zij zullen gaan wandelen

op de enige weg die er op het eiland is, ten noordoosten van het dorp, eindigend bij de 'potato patches'. Aan de noordkant van de weg liggen de hellingen van de vulkaan, die gaan we afspeuren naar dé twee bijzondere soorten van Tristan: de Gough Moorhen, een groot waterhoen die bijna niet meer kan vliegen, en de Tristan Thrush. Die laatste hadden we gister ook al op Nightingale gezien, maar hier huist een andere ondersoort. En mochten ze ooit gesplit worden, je kan 'm maar beter hebben!

Potato Patches @Lieuwe van Welie

Een deel van onze groep @Michel Veldt

Vanaf een uur of 8 vertrekken de eerste zodiacs. Het loopt allemaal soepel in het haventje van Edinburgh of het Seven Seas. Heel bijzonder om door het enige dorp van het eiland te lopen, we hebben hier al zoveel beelden van gezien en verhalen over gehoord. Met een bevolking van zo'n 250

mensen, is het dorp grotendeels zelfvoorzienend. Er is één politieagent, die overigens ook andere taken vervult.

Wandelen op Tristan da Cunha @Lieuwe van Welie

Andrew en Martin @Lieuwe van Welie
Zoeken naar de Gough Moorhen @Lieuwe van Welie

Het is deze ochtend eerst nog bewolkt, en om de toppen van de bergen hangt een dikke mist. De groep vogelaars (niet alleen onze groep, maar er lopen o.a. ook Engelsen, Zweden en Denen mee) gaat direct naar de plek waar op eerdere afleveringen van de Atlantic Odyssey de Gough Moorhen werd gezien, een wandeling van zo'n 4 km. Gidsen Martin en Andrew waren al vooruit gegaan en hadden er één gezien. Iedereen sloot bij hen aan, maar we vonden 'm niet meer terug. Overigens hoorden we overal vogels vanuit de struiken roepen. Wie anders dan Bram vond er een stuk verderop één, die we 'out in the open' konden zien. Hij en Kathleen hadden later ook het geluk als enigen van onze groep de Tristan Thrush goed te zien.

Juvenile Antarctic Tern @Lieuwe van Welie
Gough Moorhen @Bram Vogels

Lia en Michel @Lieuwe van Welie

Samen met Lia en Michel liep ik door tot de Potato Patches, we hebben daar rustig gezeten en genoten van het prachtige landschap, zie de foto's. De zon kwam er inmiddels ook door, heerlijk! Rustig teruggelopen naar het dorp, we hadden alle tijd. In The Post Office kon iedereen z'n kaarten posten en mooie souvenirs van 'The most remotest island of the world' kopen. Dat kon overigens ook in The Rockhopper Gift Shop, ook al zo'n mooie naam. De plaatselijke bar werd ook bezocht, biertje in de zon, zeldzaam genieten!

Op Tristan da Cunha @Lieuwe van Welie
Op Tristan da Cunha @Lieuwe van Welie

Bier, bar... @Lieuwe van Welie

Het Oceanwide-team onderhield een zodiac-shuttle-dienst, tegen het einde van de middag was iedereen weer terug op de Hondius, helemaal voldaan. Het ging nog even door, want 's avonds was er een barbecue op dek 5. Met uitzicht op Edinburgh of the Seven Seas, buiten eten, het leek wel vakantie! En er werd ook muziek gedraaid (jaren 80...), en sommigen van ons hebben zelfs nog gedanst, jawel! Ik voelde me weer 65!

BBQ! @Lieuwe van Welie
Haven na Tristan da Cunha @Michel Veldt

Dag 14 – Zondag 6 april 2025

Positie om 11 uur: 37°19'42.48"S, 12°40'20.57"W

's Nachts hadden we toegenomen deining al gevoeld, en dat voorspelde niet veel goeds voor een eventuele landing op Inaccessible Island. We waren hier in alle vroegte al heen gevaren. Als we 's ochtends vanaf het schip naar het eiland kijken dan zien vooral mist en grijsheid.

Inaccessible Island in de ochtend @Lieuwe van Welie

Inaccessible Island is het derde en daarmee laatste eiland van de Tristan-groep dat we aandoen. Ook hier weer doelsoorten, drie in totaal: Tristan Thrush van de ondersoort '*gordoni*', de tweede is de Inaccessible Island Finch, en de ultieme onvindbare endemische soort: Inaccessible Island Rail, de kleinste niet-vliegende vogel ter wereld.

Er zijn drie mogelijkheden om dit eiland te bezoeken, dan wel om ernaar te kijken: een landing, zoals we op Nightingale hebben gedaan (lijkt uitgesloten vandaag), een zodiac-cruise (heel graag, dit biedt de mogelijkheid om dicht bij de oever te komen) en een vaartocht met de Hondius zelf om het eiland heen (=scopen...!). Allemaal afhankelijk van het weer natuurlijk. Hoewel we elkaar moed inpraten en vooral de positieve boodschappen willen horen, ziet het er niet gunstig uit.

Checking Inaccessible Island @Miriam Janssen

Atlantic Odyssey 2025

Na het ontbijt worden de telescopen tevoorschijn gehaald en gaan de vogelaars in linie aan de zijkant van het schip staan. Het schip vaart rustig, met een snelheid van zo'n 6 knopen en met de stabilisatievinnen uit. We kijken naar de oever, maar door de mist is het onbegonnen werk om op de kant kleine vogeltjes te onderscheiden. Op z'n best zien we Subantarctic Fur Seals... Wel leuk is dat we een Hammerhead Shark langs zien zwemmen, althans, we zien z'n rugvin.

In de zodiac bij Inaccessible Island @Miriam Janssen

Maar het weer kan snel veranderen, en soms is dat 'gelukkig maar', want tot onze verrassing komt de mededeling dat er zodiac-operations gestart gaan worden. Dat is heel goed nieuws! De swell is minder geworden, inmiddels is het wel gaan regenen.

Er wordt gestart met de rode groep, waar wij bij horen. Wij als vogelaars zorgen ervoor dat we vooraan staan, en prima, we kunnen al met de tweede zodiac mee, die wordt bestuurd door George. Als extra passagier/gids gaat Kieran van het Tristan Conservation Department met ons mee. We hadden hem en zijn collega Tristan opgepikt op Nightingale.

George stuurt de boot eerst een eind weg over zee, om ons vervolgens min of meer met stroom mee langs de oever te laten drijven. Bij het eiland krijgen we eigenlijk direct de Tristan Thrush in beeld, en op dezelfde plek ook twee exemplaren van de Inaccessible Island Finch: in the pocket! We liggen in de luwte van een grote rots, op de kant liggen overal Subantarctic Fur Seals, waarvan de mannetjes af en toe hard en klaaglijk huilen. Het geeft dit alles een spannende en ook mystieke sfeer. De regen komt inmiddels met bakken uit de hemel, en we doen ons best om vanuit de op en neer bewegende zodiac een piepklein ralletje op de oever te vinden. Eén keer ziet Kieran iets spannends in de Tussoc verdwijnen, maar dat blijkt toch om een Thrush te gaan. Op verschillende plekken langs de oever liggen en zitten we in onmogelijke poses vanuit de zodiac te turen, maar de (nog maar even de naam) Inaccessible Island Flightless Rail krijgen we niet te zien. Na anderhalf uur moeten we terug, het is niet anders.

Na de lunch doen we nog een laatste poging met telescopen vanaf het schip. Dat houden we vol totdat de regen ons bijkans van het dek afspoelt.

Great-winged Petrel @Michel Veldt

13.30 uur varen we terug naar Tristan da Cunha, om Kieran en zijn collega daar weer af te zetten. We zullen vannacht ten noordoosten van Tristan voor anker gaan. Onderweg daarnaar toe komen we in wat Hans de hotspot voor Great-winged Petrels noemt. En dat klopt: in de keiharde wind komen honderden vogels langs vliegen, waaronder ook veel Prions, Great Shearwaters, en een White-bellied Storm Petrel, die nu eens goed kan worden gezien. Leuk dat er ook nog een Fin Whale werd gezien.

'White-bellied' Black-bellied Storm Petrel @Michel Veldt

Bij de recap doet Hans' verhaal ons realiseren hoe goed we het hebben gedaan bij Gough en de Tristan-eilanden. Met name onze landing op Nightingale was bijzonder: dat was sinds 2012 niet meer

gelukt, en daarna is er maar drie keer een zodiac-cruise geweest. Van de vogels hebben we hier alles gezien, op de ral na. Er zullen niet veel Atlantic Odyssees zijn geweest met zo'n goed resultaat.

We horen ook dat we vóór liggen op het schema. Er wordt voor gekozen om morgen direct door te varen richting St. Helena. Dat gebeurt niet in de laatste plaats om een naderende storm voor te blijven. Het geeft ons daarnaast ook ruimte om bij komende waarnemingen van walvissen en dolfijnen wat meer tijd te kunnen nemen.

We hopen St. Helena over vijf en een halve dag varen op 12 april te bereiken.

's Avonds eten we lobster...! De kok had op Tristan 400 kreeften ingekocht, dus genieten we vanavond van een éxtra luxe en heerlijk diner!

Showers rondom de Hondius @Lieuwe van Welie

Vanochtend vroeg om 5 uur is de Hondius vertrokken richting St. Helena. Het is zonnig en er waait een fris briesje, buiten is het 19°C, de temperatuur van het water is 21°C. We hoorden dat de kapitein vanochtend erg blij is geweest: achter het schip was een zwarte muur van donkere wolken zichtbaar geweest, voor het schip was een blauwe lucht. We waren de storm vóór gebleven.

Sperm Whales, mother and calf @Lieuwe van Welie
Fluke van Sperm Whale @Michel Veldt

De zee is vlakker dan het tot nu toe tijdens de trip is geweest. Dat is 'excellent' om walvissen en dolfijnen te zien. Dat wordt vóór het ontbijt al bewezen. In zijn 'good morning, good morning' meldde Hans niet alleen het weerbericht, maar ook dat er blows van walvissen werden gezien, recht voor het schip. Meerdere blows, en we kwamen dichterbij. Aan de schuine blows te zien vermoedden we dat het Sperm Whales konden zijn, en dat klopte. Uiteindelijk zagen we ze links en rechts van het schip, het waren er in totaal zo'n 12 tot 15 exemplaren. Het waren allemaal vrouwtjes, waarvan enkelen een kalf naast zich hadden. Een mooie waarneming om de dag mee te beginnen!

De laatste Tristan Albatross @Michel Veldt

Na het ontbijt gingen we naar het achterdek, want er zou 'gechumd' worden. In dit geval niet de klassieke visresten en olie zoals dat in Nederland gebeurt, maar met etensresten. Er vormde zich een spoor van achter het schip aan, waar veel vogels op af kwamen. Er hing constant een behoorlijk grote groep van Specktaekled Petrels, inmiddels 'gewoon', maar nog steeds heel bijzonder. Andere soorten vanochtend: Sooty Shearwater, Soft-plumaged Petrel en Black-bellied Storm Petrel. De eerste Cory's Shearwater van de trip werd door niet iedereen gezien. Geen probleem, want die zullen we later nog wel tegenkomen. Een enkele Albatross kwam langs: een sierlijke Sooty Albatross en nog steeds imposante Tristan Albatross. De Atlantic Yellow-nosed Albatross was nog iets talrijker. Goed kijken en genieten, want we het verlaten hun gebied als we in de tropen komen. Het licht was uitstekend, en de vogels kwamen soms heel dichtbij. Prima voor de foto's, de fotografen bleven de hele ochtend op het achterdek.

Sooty Shearwater @Michel Veldt

Naast de vogels wordt er een groep van zo'n 40 dolfijnen gezien. Erg ver weg, de splashes die we zagen zouden ook springende Tonijnen kunnen betekenen. Marc had een bewijsplaat: er was een staart zichtbaar! Maar een soortnaam viel er niet op te plakken, ook niet op 3 Beaked Whales die we 's middags zagen. Op de soortenlijst werd er twee keer 'spec' genoteerd.

Atlantic Yellow-nosed Albatross @Michel Veldt

's Middags worden er al vooruit gekeken naar de excursiemogelijkheden op St. Helena. Het varieert van een georganiseerde tour om de St. Helena Plover te zien, via een tocht langs de belangrijkste highlights van het eiland tot georganiseerde wandelingen over het eiland. Het duurt nog even, maar wel goed om hierover na te kunnen denken, we hebben daar straks drie hele dagen te vergeven.

De dag werd afgesloten door Oceanwide-gids Eduardo, de astronoom in hun team. Hij had al een paar keer geprobeerd om vanaf het hoogste dek van het schip naar de sterren te kijken, maar tot nu toe was het nooit gelukt vanwege dikke bewolking. Deze avond zaten er gaten in de bewolking, en werd er een poging gedaan. Dus naar boven, en het was echt geweldig om Edu de namen van de sterren te horen noemen, te horen vertellen over de naamgeving en andere interessante dingen. Wordt vervolgd, we hopen erop dat er nog avonden met 'a clear sky' zullen komen

Dag 16 – Dinsdag 8 april 2025

Positie om 16 uur: 31°13'48.16"S, 10°31'12.75"W

Wederom een hele dag varen, wederom een vlakke zee, wederom een heldere half bewolkte lucht. We naderen de tropen, de watertemperatuur is al naar 23°C gestegen. De zee is hier voedselarm, we zijn erop voorbereid dat we deze dagen maar weinig vogels en zeezoogdieren zullen zien.

De meest fanatieke vogelaars hebben bij het eerste licht een spannende petrel langs zien komen, maar na veel discussie en bekijken van foto's blijft het een Great-winged Petrel. Voorts zien we een enkele Specktrackled Petrel, achter de boot blijven er nog steeds een paar hangen.

Specktrackled Petrel @Michel Veldt

Tijdens deze stille dagen is het fijn dat er een goed gevuld lezingen-programma is. Vanochtend bijvoorbeeld, als gids Hazel vertelt over Sperm Whales. Nadat we ze gister zo goed hebben kunnen zien is het extra boeiend om te horen over hoe goed deze reuzen zijn aangepast om tot zo'n 2 km diepte te kunnen duiken, en hoe feilloos hun sonar werkt in het opsporen van hun hoofdvoedsel: grote pijlinktvis. Hazel is helemaal into deze soort, we krijgen zelfs filmpjes van haar te zien, zwemmend met Sperm Whales.

We zijn vandaag halverwege onze Atlantic Odyssey. Op deze lange trip denk ik niet dagen, maar in weken. Over het eerste deel van de reis is iedereen van onze groep volgens mij meer dan tevreden. South Georgia was een unieke ervaring, en daarna hebben we veel geluk gehad met de landingen en zodiac-cruises. En deze dagen, waarop we eigenlijk alleen maar varen, geven ook een soort van rust, en ook deze dagen vliegen voorbij. Ik hoorde ergens 'eat, sleep, birds', dat zou alles zijn wat we doen, maar het is meer dan dat. We hebben onze eigen BirdingBreaks-groep, waarin we elkaar telkens wel vinden, daarnaast leer je op zo'n cruise al snel medereizigers kennen. De gidsen van Oceanwide zijn prima benaderbaar en stellen zich proactief op. Samen met de groep Engelsen en Zweden staan wij bekend als 'the birders', er wordt rekening gehouden met ons, bv. als het gaat om zodiac-cruises en de excursies die we straks op St. Helena kunnen doen.

Naast de topdagen met landingen en de stille dagen op zee, vind ik het heerlijk om wég te zijn. We zitten midden op het zuidelijk deel van de Atlantische Oceaan, ver weg van de bekende vaarroutes, we zijn nog geen ander schip tegengekomen, we hebben nog geen vliegtuig over zien vliegen... Heerlijk om ver weg te zijn van het wereldnieuws, en alleen maar bezig te zijn met wat deze cruise ons biedt.

Great Shearwater @Michel Veldt

Deze dag blijft qua vogels rustig. Er worden nog enkele Great-winged Petrels gezien, en een aantal mensen zien een Cory's Shearwater, die even achter de boot hangt. Leuk zijn de groepjes langs vliegende Arctic Terns, ze trekken nu naar het noorden.

Easy... @Lieuwe van Welie

De dag eindigt met een mooie zonsondergang. 's Avonds is er weer de wildlife-recap, waarbij we samen met Martin nog even mogen nagenieten van de verschillende vinken die we op de Tristan-eilanden hebben gezien. Nicole neemt ons nog even mee terug naar de verschillende plantensoorten die we daar gezien hebben.

Dek 6 @Lieuwe van Welie

De dag begint net als de andere dagen: voor het ontbijt staan de vogelaars op dek 6. Vandaag kijken ze over een redelijk vlakke zee, het waait een beetje, en het licht is wederom heerlijk en mooi. Er hangen wat regenbuien om ons heen, ver weg op de horizon. Buiten is het 21°C, de watertemperatuur is 25,5°C. We varen over een zee die hier 3800 meter diep is.

Red-billed Tropicbird @Bram Vogels

Als ik boven kom zie ik een Specktaekled Petrel, eerder vanochtend is er een Red-billed Tropicbird gezien. Het blijft weliswaar sprokkelen, maar blijft ook spannend.

Vanochtend geeft gids Andrew een 'lecture' over het fenomeen 'birder'. Het is meer een voorstelling door een stand-up comedian, in een klein uurtje wist hij ervoor te zorgen dat iedereen zich gelijkwaardig beledigd voelde (in de goede zin uiteraard), alleen de mensen uit de Verenigde Staten werden iets meer gelijkwaardig beledigd. De lezingen worden in de lounge gehouden als er veel mensen worden verwacht, bij minder publiek in de lecture-room. Deze aflevering was uiteraard in de lounge.

Net als de lecture 's middags: 'behind the scenes op de Hondius', waarbij hotelmanager Ingrid ons trakteerde op een hilarische maar ook informatieve video, waarin we zagen hoe het werkt en

samenwerkt op de Hondius, wat een organisatie er voor ons bezig is, waarvan wij als passagiers maar heel weinig zien. Na haar neemt head-chef Ralf het over, hij vertelde hoe het mogelijk is om voor zoveel mensen zoveel heerlijke en gevarieerde maaltijden te serveren. Indrukwekkend om te horen hoever van tevoren alles wordt gepland en voorbereid, en hoe flexibel ze vervolgens moeten zijn als ze bijvoorbeeld in een situatie met een storm terechtkomen, zoals na ons vertrek uit Ushuaia. We zagen nu de foto's met het kapotte servies en omgevallen pannen op de keukenvloer, die we toen wel hebben horen vallen.

We hadden ons allemaal eerder kunnen inschrijven voor excursies op St. Helena, en vandaag wordt de definitieve planning bekendgemaakt. Engelse vogelaar Mike heeft, ook voor ons, hoe aardig, busjes geregeld om al op de eerste dag de St. Helena Plover te gaan zien. Dit is dé endemische vogel van het eiland. Voorts zijn er boat-tours, kun je wandelen, snorkelen, en nog veel meer. De Oceanwide-crew heeft er een hele plannings-klus aan om iedereen qua excursies aan zijn/haar trekken te laten komen, maar natuurlijk komt dat uiteindelijk goed.

Zonsondergang @Lieuwe van Welie

Zoals jullie lezen, weinig tekst over vogels deze keer. Maar toch: de eerste Brown Noddies gezien, en weliswaar geen vogels, maar de eerste vliegende vissen zijn ook prachtig! Vlak voor we naar binnen gaan voor de -niet verplichte- dagelijkse Birding Breaks-borrel, vliegt er een Red-billed Tropicbird voorbij. Een hele gave soort in the pocket!

Na het diner is er in de lounge, een bingo! (echt!). Klinkt bejaard, en is het ook, maar is toch wel lachen... werd bijzonder energiek door Mike gepresenteerd.

Morgen in alle vroegte zullen de Steenbokskierkring passeren en varen we officieel in de tropen.

Aankomst bij St. Helena @Lieuwe van Welie

Dek 6 in de ochtend @Lieuwe van Welie

De vierde vaardag alweer. In alle vroegte zijn we vanochtend de Steenbokskeerkring gepasseerd, het meest zuidelijke punt waar de zon loodrecht boven de aarde staat. De vogelaars zijn er weer op tijd bij. Vanaf dek 6 zien we redelijk vlakke zee, niet te veel wind, lekker temperatuurtje, korte broeken kunnen aan. Weinig vogels, een enkele Arctic Tern vliegt voorbij. Sfeer is ok.

Om half 8 worden we verrast met een alternatieve 'Good morning, good morning': in plaats van Hans' stem horen we eerst keihard een haan kraaien, gevolgd door een wervelende goedmorgenboodschap, inclusief *Staying alive* van The Bee Gees en *La Vida es un Carnaval* van Celia Cruz. Lachen! Aan boord zijn twee YouTubers die deze wake-up-call hadden gekocht bij de auction, een dikke week geleden.

's Ochtends is er een leuke lezing van Martin, die ons voorbereidt op de bijzondere vogels die we in de tropen kunnen verwachten. Albatrossen en stormvogels gaan we hier niet meer zien, die hebben harde wind nodig, zoals we die in het zuiden hebben gehad. Hier in de tropen ontbreekt dat. Dus gaat het nu over Boobies, Tropicbirds, Frigatebirds en Terns. Terwijl de lezing aan de gang is, komt er een ietwat vage melding van 'a whale...'. Ik blijf een minuutje te lang braaf op mijn stoel zitten, want 'je

loopt toch niet zomaar bij een lezing weg...?', voordat ik opsta en naar buiten ren. Dat kost me een Gervais Beaked Whale! (hier moet nu een boos kijkende smiley worden ingevoegd...). Marijke laat 's avonds foto's zien waarop de kenmerkende streping op de rug te zien is. En deze soort blijkt ook nog eens niet eerder bij een BirdingBreaks-trip te zijn gezien.... Tsjaa, shipshit happens...

Tijdens de lunch wordt het enigszins goedge maakt. We zitten goed en wel aan tafel of er wordt 'dolphins, one o'clock' wordt omgeroepen. Snel naar buiten, naar de boeg, waar we een groep dolfijnen zich snel van rechts naar links zien verplaatsen. Eerst was er het vermoeden van Clymene's, maar aan de hand van foto's worden ze als Striped Dolphins gedetermineerd. Terug naar de eetzaal, maar rustig eten is er niet bij: 'beaked whales, three o'clock!!!' Wéér rushen we naar buiten, nu om een groep Cuviers Beaked Whales te zien, vlak bij de boot, in prachtig licht! Ze zijn nog even zwemmend te zien, enkele jongen, maar ook volwassen dieren met duidelijke littekens op hun rug. Walvisexpert Marijke had in haar carrière deze soort niet eerder zo goed kunnen zien, en dat zegt wat.

Cuviers Beaked Whales @Marc Bozon

Veel waarnemingen in korte tijd dus. We bleken over een steile helling van de onderzeese Atlantic Ridge te zijn gevaren. De 'upwellings' hier zorgen ervoor dat er veel voedsel voor de walvissen te vinden is. Het geeft in ieder geval hoop, want tot nu toe hebben we relatief weinig cetaceeën gezien, komt ook door de stormen en de mist die we hebben gehad.

Pilot Whales in beeld @Lieuwe van Welie
Short-finned Pilot Whale @Lieuwe van Welie

Toch is het feest nog niet voor bij. Werden we 's middags nog getrakteerd op enkele korte lezingen, waaronder een serie bijzondere waarneming van Marijke, werden we óók nog getrakteerd op een

koele refreshment op het achterdek, rond half 4 kregen we het toetje: in de verte werd een groep Short-finned Pilot Whales gezien. Dit keer werd de koers van het schip verlegd, en voeren we naar de walvissen toe. Uiteindelijk kregen we ze van heul dichtbij te zien, echt genieten! Eerder deze trip hadden we die andere soort al gezien, de Long-finned. Dit was dus het vierde nieuwe zoogdier voor de trip vandaag, absoluut niet verkeerd. Tenslotte kwam er nog een Hammerhead Shark langs zwemmen, toen we de walvissen bekeken.

Hammerhead Shark @Marc Bozon

De BBBorrel werd vandaag overgeslagen. Het licht was té mooi: een wolkenlucht met warmblauwe kleuren, met roze, geel, en het veranderde allemaal per minuut. Ook de recap lieten we grotendeels aan ons voorbijgaan (overigens was er weinig nieuws, de verwachting was dat we morgen weer de hele dag zouden gaan varen, hahaha...)

Tot slot de vogels: Hans had vandaag aangekondigd als 'the Buwler's day'. En ja, de Buwler's Petrel werd een aantal keer gezien, maar telkens op grooote afstand, dat moet gewoon beter.

Tijdens het diner sloot Marc's kamergenoot Paul bij ons aan tafel aan, hij vierde vandaag z'n 72ste verjaardag. Dus, bij het toetje kwam de voltallige bediening hem aan tafel toezingen en genoten we samen van de taart die hij kreeg, erg leuk.

Dag 19 – Vrijdag 11 april 2025

Positie om 16 uur: 18°00'58.13"S, 07°24'58.32"W

De laatste hele vaardag voordat we bij St. Helena aankomen. Na de prima dag voor cetaceeën die we gister hadden zijn de verwachtingen voor vandaag best hoog gespannen. Ook hopen we weer meer vogels te gaan zien nu we langzaam weer dichterbij land komen. Dus staan we vroeg op dek 6. Het is bewolkt, er waait een straffe en ook frisse wind. Buiten is het 21°C, de watertemperatuur is verder gestegen tot 26°C. De zee is hier 5700 meter diep. Tot zover de cijfers over het weer en daar waar we varen.

De cijfers over vogels zijn vooral in de ochtend niet indrukwekkend. Zeezoogdieren zullen we de hele dag niet zien. Er vliegt een enkele Buwler's Petrel, maar ze blijven op afstand. Er vliegen ook nog steeds Arctic Terns, zelfde verhaal. We worden door grotere Vliegende Vissen af en toe op het verkeerde been gezet, als ze laag over het water scheren.

Vliegende vis @Marc Bozon

We varen nu in het gebied dat de Atlantic Desert wordt genoemd. In dit warme water is maar heel weinig voedsel te vinden voor de dieren die wij willen zien. Een geplande chumsessie met etensresten wordt uitgesteld, naar verluidt omdat we niet verwachten dat daar op dit moment iets op af zal komen.

Een aantal mensen van onze groep maakt dankbaar gebruik van het aanbod aan lezingen. Marijke vertelde over Vliegende Vissen, Bob vertelde een verhaal over Napoleons leven en zijn verbanning naar Elba en later naar St. Helena. Na de lunch was er een astronomie-lecture door de immer enthousiaste Eduardo.

White Terns @Marc Bozon

Atlantic Odyssey 2025

's Middags werd het qua vogels beter, ook wat betreft het weer, het klaarde helemaal op. Naast de Buwler's en Arctic Terns, worden de eerste White Terns gezien. Deze bijzonder mooie spierwitte stern hopen we op St. Helena van dichtbij te gaan zien, ze nestelen daarin bomen. Maar toch, zo'n nieuwe soort voor de trip is, zeker op zo'n stille dag als vandaag, extra leuk. In de loop van de middag worden er steeds meer gezien. Ook de Red-billed Tropicbirds waren er vandaag weer, enkelen kwamen hoog overvliegen. Ook die hopen we straks van veel meer dichtbij te gaan zien. Enkelen zagen nog Brown Noddies en een Long-tailed Skua, en uiteindelijk zelfs twee Band-rumped Storm Petrels.

St. Helena komt dichterbij, we hebben er allemaal véél zin in! Bij de recap horen we alles over hoe het op en naar het eiland zal worden geregeld. De crew van Oceanwide doet dat echt goed. Ook horen we dat we morgen in alle vroegte over twee onderzeese bergen ten westen van St. Helena zullen varen, die tot 100 meter onder het wateroppervlak steken. Dat betekent 'upwellings', dús voedsel, dús kans op vogels en zeezoogdieren. Dat wordt dús vroeg opstaan!

Avondlucht @Lieuwe van Welie

Dag 20 – Zaterdag 12 april 2025

Positie om 13.30 uur: 15°43'26.79"S, 06°06'54.84"W

Om half 7 zit de harde kern al buiten op dek 5 en dek 6. Het is licht aan het worden en er waait een straffe oostenwind. Juist op dat moment varen we over de Bonaparte Seamount, de eerste van de twee een onderzeese-bergen. Er worden weer White Terns en enkele Bulwer's Petrels gezien. We passeren ook de tweede berg, Bagration Seamount, zonder dat er iets spannends gebeurt. Vlak voor we voor het ontbijt weer naar binnen wilden gaan wordt het toch nog leuk, want er wordt een groep Short-finned Pilot Whales gezien, redelijk dicht bij de boot. Vrijwel tegelijkertijd wordt er een groep dolfijnen gezien. Eerst ver weg, maar ze zwemmen heel snel, en komen in de richting van het schip. Het blijkt om een grote groep Striped Dolphins te gaan, zeker 25 exemplaren. Blijft lastig schatten, we leren dat je het aantal dat je ziet met 3 moet vermenigvuldigen, dan kom je redelijk in de buurt. Sommige dolfijnen springen echt ver uit het water, Marc maakt daar mooie foto's van. De onderkant is soms rozig: Andrew vertelt dat dat komt omdat de dolfijnen bloed naar de oppervlakte van hun huid stuwen, om af te koelen. Weer wat geleerd!

Striped Dolphin @Marc Bozon

Na een snel ontbijt staan we weer buiten. De daglijst voor vogels breidt zich gestaag uit. Er worden nu -door iedereen- Band-rumped Storm Petrels gezien, leuk! De cracks zien daartussen ook een Leach's Storm Petrel. Ik heb echt respect voor die lui die op grote afstand de verschillen tussen die soorten kunnen zien. Ook Brown Noddies komen langs, vaak wat dichterbij en in mooi licht. En vanmorgen is vooral leuk: we zien St. Helena, eerst in de verte, maar ze komt steeds dichterbij!

Masked Booby @Lieuwe van Welie

We waaïen inmiddels zowat van het dek af. Na een vroege en snelle lunch wordt het buiten steeds beter. De eerste Masked Boobies worden gezien, wát een beesten! Eerst nog ver weg, maar dichtbij St. Helena hangt er af en toe één zelfs boven het schip! Tussen de vele Masked Boobies zien we een enkele Brown Booby. We kunnen de rots waar de drie soorten boobies broeden naast St. Helena zien liggen. De Red-billed Tropicbirds zijn ook prachtig, we kunnen ze nu van dichtbij zien. Naast de Brown Noddies vliegen er ook Black Noddies, soms naast het schip! We zien nu groepjes White Terns, spierwit met het donkere eiland op de achtergrond. Als kers op de taart zien we grote groep Pantropical Spotted Dolphins. Ze springen regelmatig hoog uit het water, erg gaaf!

Pantropical Spotted Dolphin @Marc Bozon

Rond een uur of 4 gaan we bij St. Helena voor anker. We hebben een prachtig uitzicht op het eiland. Ook het diner wordt vandaag vervroegd, we eten lekker buiten. Vanavond al kunnen degenen die dat willen naar het eiland. Oceanwide zet weer een zodiac-shuttle-dienst op, heel fijn. Vanaf morgen hebben we drie dagen tijd voor de vele excursies op St. Helena: wordt vervolgd!

De boat-tour vertrekt @Lieuwe van Welie

Wakker worden bij St. Helena, hoe fijn is dat! Een heerlijk gevoel dat we hier drie dagen zullen zijn, dagen volgepropt met veelbelovende excursies. Vanochtend staat dé endemische vogel van St. Helena op het programma: de St. Helena Plover, ofwel Wirebird, zo genoemd vanwege haar lange dunne poten. De groep vogelaars zal in twee busjes naar de goede plekken worden toegebracht. Goed om hiermee te beginnen, als we 'm 'hebben' zal dat rust voor de rest van de dagen geven.

White Tern @Michel Veldt

Strakke planning, om 8 uur staan we klaar om in de zodiacs te stappen, een half uurtje later zullen de busjes in de haven zijn. Het werd nog even spannend, want er was een behoorlijke swell. We zagen de zodiac vóór ons wat rondjes draaien, zou het toch niet kunnen? Maar het kwam allemaal goed, en even later reden we de bergen in. Onderweg werden White Terns, maar ook een aantal geïntroduceerde vogelsoorten gezien, zoals Java Sparrow, Yellow Canary en veel Common Myna's. Na een eerste stop met uitzicht over Jamestown was het bij de tweede stop gelijk vanuit de bus al raak: bij The Golf Course, één van de bekende plekken, liep een Wirebird in het kort gemaaid gras.

Iedereen eruit, platen! Al snel werden meer vogels gezien, waaronder ook half volgroeide jongen. We liepen zo een tijdje op het golfterrein, meerdere vogels werden goed gezien. Ze waren tot op zo'n 40 meter goed te benaderen. Een volgende plek lag meer aan de kust, een meer natuurlijke omgeving. Met uitzicht op zee (en op het vliegveld). Ook daar werden meerdere Wirebirds gezien, ook weer met jongen. Hier zagen we ook een groepje Common Waxbill, met de mooie Nederlandse naam Sint-Helena Fazantje.

St. Helena Plover, jonkie op de voorgrond @Michel Veldt

Tegen half 12 waren we terug in de haven, om met de Oceanwide-shuttle terug te worden gebracht naar de Hondius. Even tijd voor een snelle lunch, want om 1 uur was er de volgende activiteit: de Boat-tour. Jammer genoeg konden we niet met onze hele groep met deze eerste aflevering van deze excursie mee, Bram en Kathleen zijn voor dinsdagochtend ingepland.

Brown Noddy @Lieuwe van Welie

Met een boot die zó uit de film *Jaws* leek te komen, werden we opgehaald van de Hondius en gingen we de zee op. 's Ochtends was het nog bewolkt, maar net als op de vorige dagen begon het 's middags weer open te breken. Een aantal Masked Boobies kwam over, Brown Noddies en White Terns vlogen op zee. We voeren van het eiland weg, bij navraag omdat er een Whale Shark was gezien. We draaiden wat rondjes, maar konden 'm niet terugvinden.

Pantropical Spotted Dolphin @Lieuwe van Welie

We hadden al een eind gevaren toen we de eerste dolfinen zagen. Anders dan gister kwamen we er nu midden in te zitten: een grote groep Pantropical Spotted Dolphins zwom om ons heen, soms vlak bij de boot, springend, echt geweldig. Door de deining was het niet makkelijk om foto's te maken, maar we hadden ze lang en goed in beeld, uiteindelijk lukte dat dan ook heel prima.

Het eiland waar alle boobies broeden, Speery Island, gingen we niet halen: de swell was daar te heftig. Jammer.... In de luwte van St. Helena liggen twee andere eilandjes waar noddies broeden, Egg Island en Peaked Island, die waren voor ons wel bereikbaar. De rat- en katvrije rotsen zagen wit van de guano, de aan elkaar geplakte nesten zagen er haast kunstzinnig uit. De nesten waren niet meer bezet, maar we zagen wel vooral Brown Noddies rondvliegen. Daartussen enkele Black Noddies en een paar White Terns. Michel zag een daartussen een vorkstaartje: bam! Sooty Tern! Een mooie aanvulling.

Black Noddies @Lieuwe van Welie

Na de tweede rots gingen we wéér van de kust vandaan, wederom voor een Whale Shark. Nu werd het serieus, want in de verte zagen we twee bootjes met in het water snorkelende mensen.... Marc zat voorop onze boot en zág nota bene de staart van een Whale Shark! Wow! Toen we bij de bootjes aankwamen zagen we onder water de groene weerschijn van de grootste vis ter wereld. De snorkelaars zagen we naast en boven 'm zwemmen, wat een mazzelaars! Het waren mensen van de Hondius, die de snorkel-excursie deden. Ze waren zo al een tijdje bezig, toen wij op onze boot vroegen of wij ook konden snorkelen??? En dat kon! We moesten héél even wachten totdat de mensen van de andere bootjes uit het water waren, er mogen maar een beperkt aantal mensen tegelijk met een Whale Shark zwemmen. Maar we waren snel uitgeteeld, en er waren flippers en snorkel-gear aan boord. De huisregels waren: niet aanraken, niet dichterbij dan 5 meter bij haar kop, niet dichterbij dan 7 meter bij haar staart.

Zo zagen we de eerste Whale Shark en zwommen we er even later mee @Lieuwe van Welie

Eén voor één doken we het water in, en even later zwommen we naast een 12 meter lange Whale Shark! Ongelooflijk, echt ongelooflijk mooi om deze reus langzaam te zien bewegen, met zoveel gratie. En zo'n mooie tekening.... Er liften allerlei grotere en kleinere vissen mee aan haar vinnen en staart.

Weer terug aan boord waren we allemaal een soort van beduusd, sprakeloos... Dat we dit hadden mogen meemaken! Later hoorden we dat de groep vóór ons eerder was gestopt om ons ook de gelegenheid te geven, what a gesture!

Deze topdag besloten we als groep met een diner op St. Helena zelf, in Ann's Place. Een leuk restaurant en heerlijk gegeten. En, oh ja: de sfeer is nog steeds zeer ok!

Dinner at Ann's Place!

Dag 22 – Maandag 14 april 2025

Positie om 17 uur: 15°54'57.12"S, 05°43'25.33"W

Vanochtend staat, voor alle passagiers die dat willen, een Highlights Tour over St. Helena op het programma. Niet voor de vogels dus, maar een tocht om enkele bijzondere en historische plekken van het eiland te bezoeken. Vanaf 8 uur varen de zodiacs heen en weer om iedereen naar de haven te brengen, waar een stoet aan bussen staat te wachten. We wilden met onze groep samen in één zodiac, maar daar paste ik uiteindelijk niet meer bij. Ik had een zodiac later, waardoor ik de mazzel had om halfweg de Hondius en de haven twee Rough-toothed Dolphins van dichtbij langs te zien zwemmen. Een lifer!

De graftombe van Napoleon @Lieuwe van Welie

We zaten wel samen in de grote bus, gemaakt voor plusminus 30 personen. Onze eerste stop kenden we van de Wirebird-tour, niet ver van Jamestown. Nu keken we niet naar vogels maar moesten we kijken naar 'de hartvormige waterval' (stond droog) en het huis waar Napoleon ooit zijn eerste nachten op St. Helena had doorgebracht. De tweede stop was mooier: bij de graftombe van Napoleon. Zijn lichaam lag niet meer daar, maar is lang geleden overgebracht naar Frankrijk. De plek op zich was indrukwekkend. Omringd door hoge bomen (met daarin White Terns, dat dan weer wel) en een Franse vlag die dagelijks werd gehesen. Ook de volgende stop ging over Napoleon, we bezochten het huis in Longwood waar hij in ballingschap had geleefd. We kwamen wat in tijdnood, want bij Plantation House (het huis van de gouverneur) moest het gas erop. Daardoor konden we maar kort genieten van Jonathan, de schildpad die ooit vanuit de Seychellen naar St. Helena was gebracht, en hier nu z'n verblijf heeft. Naar verluid is het het oudste levende dier op aarde: 193 jaar oud. Met nog een view op Jamestown vanaf de top van de Jacobs Ladder (699 treden) was deze toch heel mooie tour ten einde. Met enige haast werden we terug-gezodiact naar de Hondius.

De Jacobs Ladder van bovenaf @Lieuwe van Welie

De start van het snorkelen 's middags werd een half uur later, om ons de gelegenheid te geven nog wat te eten. Wij als BB'ers gingen met z'n allen, verdeeld over twee bootjes. De bedoeling was om 'echt' te snorkelen in de haven, om te genieten van de onderwaterwereld, maar de swell daar was te hevig. Dus werd het: ga de zee op en zoek de Whale Shark. Dat lukte niet zo goed.... Natuurlijk, er vlogen Masked Boobies over, en Band-rumped Storm Petrels schoten langs de boot. We zagen een feeding-frenzy met Brown Noddies en White Terns, en ook kwamen we alweer een groep Pantropical Spotted Dolphins tegen. Hoogtepunt was de ontmoeting met twee Rough-toothed Dolphins.

Na twee-en-een-half uur terug naar de Hondius, want er stond vanmiddag ook nog een fotosessie met Band-rumped Storm Petrels op het programma. We waren de eerste zodiacs al tegengekomen die op weg waren naar de rotsen waar de Storm Petrels 's avonds terugkomen. Eén van onze twee boten wilde doorgaan naar de haven, waar inmiddels wel gesnorkeld kon worden. Lia en ik stapten over op de andere boot die naar de haven zou gaan. En verdraaid, bij het kleine stukje dat we moesten varen kwamen we een Whale Shark tegen! Dus, iedereen snel in het water, het feestje van gister werd dunnetjes overgedaan. Een kleiner exemplaar dit keer, maar wederom: adembenemend!

Band-rumped Storm Petrel @Michel Veldt

Marc, Michel, Bram en Kathleen waren wel mee geweest op de zodiac-cruise om de Band-rumped Storm Petrel te fotograferen. Er was gechummed: visafval van de afgelopen dagen lokte de vogels naar hen toe. Er werden weer mooie foto's gemaakt, en heel gaaf dat zij twee mating Green Turtles hadden gezien.

's Avonds alwéér een BBQ op het dek, wat is dat toch heerlijk!

Dag 23 – Dinsdag 15 april 2025

Positie om 17 uur: 15°46'54.7"S, 05°52'06.72"W

De laatste dag St. Helena begint met regen. Na de gevulde dagen die we hebben gehad gaat/gaan iedereen vandaag een beetje zijn/haar/hun gang op het eiland. Even programma loos, even bewegen, is wel even fijn. Alleen Bram en Kathleen gaan op excursie, zij doen de boat-tour die de rest eergister heeft gedaan.

De eilandgangers konden bijvoorbeeld naar het St. Helena-museum, of kunnen de Jacobs Ladder beklimmen (699 treden, heb het twee keer gedaan). Wat móet (wat mij betreft) is de White Terns in de bomen te zien zitten, want dat ga je nergens anders meer meemaken. In Jamestown zijn diverse winkels met vaak leuke souvenirs. We komen elkaar daar af en toe tegen, wandelend of bijvoorbeeld bij de koffie in Consulate Hotel. Eind van de ochtend werd het gelukkig wel weer droog.

Jonge White Tern @Lieuwe van Welie

In de loop van de middag komt iedereen terug op het schip. Erg fijn om te horen dat ook Bram en Kathleen bij hun boat-tour een Whale Shark zijn tegengekomen en ook hebben kunnen zwemmen mét. Zij waren wel tot aan Speery Island gekomen.

Al vóór 4 uur vaart de Hondius alweer. Bij vertrek vroeg Marijke ons de eerste uren op te letten op zeezoogdieren, maar die hebben we deze dag niet meer gezien.

Vlag van St. Helena @Lieuwe van Welie

Vanavond was er ook weer een recap. Expeditieleider Hans had er zin in en was positief over het verloop van onze reis: na de geslaagde dagen bij St. Helena zijn we aan een lange vaartocht begonnen en zullen tot Kaapverdië niet meer aan land komen. Nog drie dagen varen en we zijn bij onze volgende bestemming: Ascension.

En nog een tenslotte: de avond werd afgesloten met een leuk optreden van gids William, zang en gitaar, met vooral folk-songs.

Ascension Island @Lieuwe van Welie

We zitten midden op zee op weg naar Ascension. Vanochtend mochten we uitslapen, of beter gezegd: de crew mocht uitslapen. Dit werd gister tijdens de recap aangekondigd. Wij als passagiers snappen het wel... De crew maakt extreem lange dagen, verzorgt een gevuld programma, en wat te denken van bijvoorbeeld de zodiac-shuttles die ze er even bij doen... Om 10 uur wordt er een brunch geserveerd, 's avonds nog een diner, en dat is prima zo (we eten namelijk best veel op deze cruise...)

Bram on the watch @Lieuwe van Welie

Dek 6 druppelt 's ochtends langzaam vol met vogelaars, ook zij doen het kalm an vandaag. Er is een 'overcast', eigenlijk wel prettig, want buiten is het al 26°C, de watertemperatuur is 27°C.

Ikzelf was mijn dag rustig begonnen met het afmaken en versturen van m'n vorige blog, toen Hans de lounge binnenstormde en riep 'Beaked Whale, breaching!!!' Direct naar buiten, er was een spitssnuitdolfijn gezien, drie keer springend uit het water. Zelf kon ik dat daarna nog één keer zien. Marijke was er weer in geslaagd om foto's te maken van een springende spitssnuitdolfijn, hoe doet ze

dat toch? Spitsnuitdolfijnen zijn notoir moeilijk te determineren, ik ben heel benieuwd of hier uiteindelijk een naam op kan worden geplakt.

Direct daarna werd er een groep dolfijnen gemeld, op 12 uur, recht voor het schip dus. De groep verplaatste zich snel en was moeilijk te zien, maar aan de hand van foto's bleek het om Striped Dolphins te gaan.

Wat een bijzondere plek om je pensioenleeftijd te vieren!

Toen de brunch.... waarbij Lia mij naar een grote eettafel dirigeerde waar onze hele groep zat. Daar werd ik in het zonnetje gezet: vandaag ben ik 67 geworden, en daarmee ook pensionado, jawel! Ik werd toegezongen en kreeg een paar bijzondere en persoonlijke cadeaus. Erg fijn en mooi, ontroerend zelfs.

Daarna gelukkig weer over tot de orde van de wildlife-dag. Dat was, zoals te verwachten, wat betreft vogels niet superveel. We hadden 's ochtends al Brown Noddies en een White Tern gezien. Nu zagen we enkele Bulwer's Petrels en een White-bellied Storm Petrel. De Band-rumped Storm Petrels geven wat discussie. Volgens Hans zouden hier juist Leach's Petrels moeten vliegen, maar de foto's lieten zien dat het toch vooral Band-rumped waren. Tot zover de vogels vandaag.

Sooty Tern @Michel Veldt

Er werd nog wel een grote maar verspreid zwemmende groep Pantropical Spotted Dolphins gezien. Ze zwommen vrij ver weg, en dan is het moeilijk om iets aan kleur of tekening te zien, maar ook hier hielpen de foto's met de determinatie. Zelf haalde ik er nog een Whale Shark uit: de staartpunt stak uit het water.

's Middags was er nog een mooie lezing van Marijke over de verschillende soorten dolfijnen in die we in deze tropische wateren kunnen tegenkomen. Het blijft een super-interessante maar ook lastige materie, mede omdat, áls we ze zien, we meestal zo enthousiast zijn dat we vergeten goed op de kenmerken te letten. Deze lezing ging daar juist goed op in, dus: laat de dolfijnen maar komen!

De BBBorrel was vandaag ter ere van mijn verjaardag, samen hebben we geproost op nog veel meer gezonde jaren, en nog veel meer mooie reizen. Ik hoop dat de andere passagiers niet te veel last van ons hebben gehad, want we waren, zeg maar, bést aanwezig... Tijdens het diner werd ik, zoals alle jarigen aan boord, toegezongen door het personeel van het restaurant. En natuurlijk aten we samen van de happy-birthday-taart.

Deze bijzondere dag werd afgesloten met een wildlife recap, met een terugblik op de vogels die we op St. Helena hebben gezien, inclusief de geïntroduceerde soorten. Marijke kwam terug op de Beaked Whale van vanochtend. Het lijkt richting Gervais Beaked Whale te gaan, de soort die ik eerder had gemist. Dat zou een mooi verjaardagscadeau zijn...

Dag 25 – Donderdag 17 april 2025

Positie om 10 uur: 11°06'00.05"S, 10°44'10.95"W

Het programma voor vandaag: váren! Vroeg op, en vóór het ontbijt werden welgeteld 1 Bulwer's Petrel en 1 Arctic Tern gezien. Het blijft sprokkelen. In de loop van de middag zullen we een gebied met onderzeese bergen passeren, hopelijk gaat dat mooie waarnemingen opleveren.

Na het ontbijt verzorgt Hazel een lezing over Whale Sharks. Uiteraard worden er filmpjes vertoond van de Whale Sharks waar we bij St. Helena hebben mogen zwemmen, een terugblik op deze onvergetelijke ontmoetingen. Hazel ging in op de biologie en de verspreiding, maar ook bedreigingen. Wereldwijd gaan de aantallen achteruit, en nog steeds worden Whale Sharks illegaal gevangen. Hazel sloot haar lezing sloot af met lugubere beelden van haaien, van wie de vinnen worden afgesneden, die vervolgens zó weer worden teruggegooid in zee. Haaien worden in onvoorstelbare hoeveelheden gevangen, naar schatting 100.000.000 per jaar.

Andrew hield een lezing over de 'Growing importance of Wildlife Photography'. Zijn pleidooi: amateurfotografen (laten we onszelf maar even zo noemen) kunnen een belangrijke bijdrage leveren aan de kennis die we hebben over bijvoorbeeld vogels en zoogdieren, doordat we veel reizen en bijna allemaal over goede camera's beschikken, zelfs met onze smartphones kunnen we tegenwoordig uitstekende foto's maken. Hij noemde dit 'Citizen Science'. Bijvoorbeeld: op de website Happywhale kunnen foto's van (onder andere) staarten van Humpback Whales worden ingevoerd. De dieren zijn individueel herkenbaar, en op deze manier wordt meer bekend over deze soort. En wij hebben die foto's!

Masked Booby @Lieuwe van Welie

's Middags werden er meer vogels gezien. Een enkele Masked Booby vloog voorbij, en er werden drie soorten stormvogeltjes gezien: Wilson's Storm Petrel, Leach's Storm Petrel en White-bellied Storm Petrel. We stonden weer even áán op deze eindeloze oceaan. Hoogtepunt was de eerste Ascension Frigatebird, die mooi langs het schip kwam vliegen. Een Arctic Skua volgde in haar kielzog.

Ascension Frigatebirds boven het schip @Lieuwe van Welie

Zeezoogdieren lieten zich helaas niet zien. Marijke haalde er nog wel een Whale Shark uit.

De recap ging over ons bezoek aan Ascension. Bij vorige edities van de Atlantic Odyssey mocht Oceanwide er nog landen, maar tegenwoordig mag dat niet meer van 'the military'. We mogen er ook niet voor anker gaan. Wat wél is uit-onderhandeld is dat we aan de oostkant van het eiland binnen de drie-mijl-zone mogen komen. Voor deze trip essentieel, omdat we zo dicht bij Boatswain Bird Island kunnen komen, één van de belangrijkste zeevogel-kolonies ter wereld.

Na een korte wildlife-recap (vogels door Martin, planten door Nicole) is er 's avonds een heuse pub-quiz. Met mooie vragen over geluiden, foto's van vogels, jeugdfoto's van crew, de lengte van de baard van George... Onder de naam Michel's Mean Machine sleepten we de tweede prijs in de wacht! Het werd een latertje...

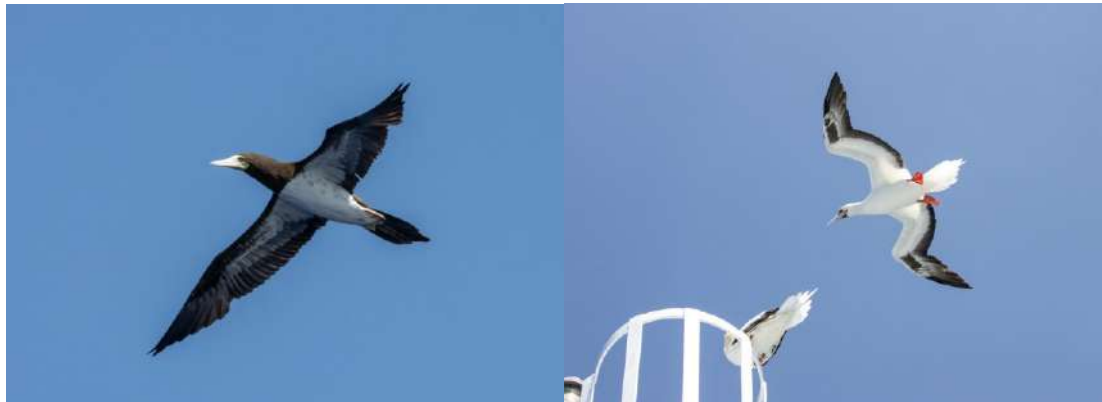
White-tailed Tropicbird @Lieuwe van Welie

Na gisteravond laat ik me door Hans wakker maken met zijn 'Good morning, good morning...' Als ik daarna buiten kom staat het al vol met vogelaars, en er waren al mooie waarnemingen gedaan. Meerdere Masked Boobies en ook meerdere Ascension Frigatebirds. Er hadden al twee White-tailed Tropicbirds boven de boot gehangen, oef, die had ik dus ff gemist...! Maar ook Brown Noddies, Black Noddies en veel Sooty Terns. Wat een dynamiek!

We naderen Ascension, more people out! @Lieuwe van Welie

Na een snel ontbijt even het huiswerk van gister afgemaakt, en weer naar boven. Vanaf 9 uur kwam Ascension in zicht, en er vlogen steeds meer vogels rondom het schip. Sterker nog, het werden honderden, wellicht duizenden vogels. Zoals gezegd, we liggen hier bij één van de belangrijkste zeevogels-kolonies ter wereld. Hoe dichterbij we kwamen, hoe beter we konden zien dat boven het eiland honderden fregatvogels in de lucht hingen. De enige plek ter wereld waar ze broeden, we schatten dat er op dit moment zo'n 20.000 vogels moesten zijn. Soms hing er een hele wolk boven het schip, supergaaf!

Brown Booby @Lieuwe van Welie
Red-footed Boobies @Lieuwe van Welie

Naast de vele Masked Boobies zagen we steeds meer Brown Boobies. Ik was erg blij met de Red-footed Boobies, iets eleganter dan de andere soorten, met een lange witte staart. Ze hingen naast en voor het schip, op een gegeven moment zaten er zelfs twee in de mast.

Common Bottlenose Dolphins @Lieuwe van Welie
Common Bottlenose Dolphin met Remora @Lieuwe van Welie

Het feest werd compleet toen er een groep Common Bottle-nosed Dolphins verscheen. Prachtig te zien, bow-riding en alles! Ze werden op een gegeven moment weggejaagd door een groepje Rough-toothed Dolphins, die hun plaats naast het schip opeisten. Met de White-tailed Tropicbirds kwam het overigens helemaal goed, meerdere exemplaren goed gezien.

Rough-toothed Dolphins @Lieuwe van Welie
Trindade Petrel @Michel Veldt

Michel maakte zich 's middags onsterfelijk. Hij stond -zoals wel vaker- rustig en alleen op het achterdek, toen hij een 'vreemde petrel' zag keilen. Niet nadenken, foto's gemaakt. Blijkt hij een light-morph Trindade Petrel op de plaat te hebben!! Uiterst zeldzaam, derde of vierde keer dat deze soort op deze route is gezien. Hans noemde het 'de soort van de trip, of misschien wel van de laatste vijf jaar'. Inmiddels is ie bevestigd door internationale birding-cracks.

Het was echt een fantastische dag, zo'n dag waar je eigenlijk niet weet waar je moet kijken: overal vogels, het ging maar door. De wildlife-dag ging naadloos over in een open-mike-middag, met speciale biertjes die de crew tijdens de reis tot nu toe had verzameld. Wij leverden een aanzienlijk aandeel in de muziek, met een zingende Lia, zingende Leonard en moi op gitaar. Een mooie afsluiting van een mooie dag. Vanaf morgen zitten we zes dagen op zee.

De Hondius draait een rondje op de evenaar @Lieuwe van Welie

Als we 's ochtends wakker worden zijn we al zo'n 300 kilometer bij Ascension vandaan. Gisteravond mochten we tot 19 uur bij Boatswain Bird Island ronddobberen, daarna moesten we weg zijn. Buiten is het warm, en de watertemperatuur komt boven de 30°C uit.

Vandaag is een dag om vooral even bij te komen na de lange en intensieve dag bij Ascension. De massa vogels waar we gister van hebben kunnen genieten was er nu uiteraard niet meer, maar over de hele dag vloog er nog best veel, meer dan er op eerdere Atlantic Odysseys in dit gebied werden gezien. In de vroege ochtend vlogen er toch nog een Ascension Frigatebird en één Red-billed Tropicbird. De Band-rumped Storm Petrels werden vooral 's ochtends nog gezien, daarna was het de beurt aan Leach's Storm Petrels. Verschillende, soms grote, groepen Sooty Terns foerageerden op zee. Goed kijken, want er kan altijd een walvis onder zo'n groep zwemmen. Drie soorten jagers werden gezien: een Pomarine Skua 's ochtends vroeg, meerdere Arctic Terns en één Long-tailed Skua.

's Middags gaf Martin een lezing over vogeltrek. Zoals wel vaker is gebeurd deze reis kwam er juist tijdens de lezing een melding van whales: er werd een grote groep Short-finned Pilot Whales gezien, met daartussen enkele Common Bottlenose Dolphins. Het schip verlegde haar koers en voer naar de groep toe. We konden deze 'blackfish' erg mooi van dichtbij bekijken. Er was in de verte nog een blow, waarvan Marijke vermoedde dat het om een Bryde's Whale zou gaan.

Een zee van tijd... @Lieuwe van Welie

Tijdens de recap hoorden we dat we morgen de evenaar passeren. Daar schijnen bepaalde rituelen bij te horen, we zijn benieuwd! Andere plannen voor de komende dagen: een fotowedstrijd, een karaoke, we hoeven ons tijdens deze laatste stretch niet te vervelen.

Bij de Wildlife Recap 's avonds kregen we mooie beelden te zien van bow-riding Common Bottlenose Dolphins te zien, die bij Ascension waren gemaakt. Ook onderwaterbeelden van Rough-toothed Dolphins, wat vaag, maar toch heel erg mooi en mysterieus om deze dieren in hun element te zien. Michel werd nog even in het zonnetje gezet, en terecht! Hij mocht het verhaal over zijn 'major avian find' doen, de Trindado Petrel gister.

Dag 28 – Zondag 20 april 2025

Positie om 11.12 uur: 00°00'00.12"S, 17°39'07.99"W

Het gaat een spannende dag worden, we gaan één van de diepste ridges van de Atlantische Oceaan passeren, de Romanche Trench. En daarnaast passeren we vandaag óók nog eens de evenaar. Vanwege dat laatste ziet de planning voor vandaag er wat anders dan normaal uit. Om 10 uur is er een brunch, en dan duurt het tot wel 18 uur voordat we gaan dineren (grapje...)

Weer een mooie zonsopkomst @Lieuwe van Welie

Met het eerste licht staan we op de brug, en er is een mooie gladde zee. Zo hebben we het tot nu toe nog niet gehad. We zien nog steeds behoorlijke aantallen Leach's Storm Petrel vliegen, maar veel andere of nieuwe vogelsoorten hoeven we hier op zee niet te verwachten. We letten nu vooral op zeezoogdieren. Als eerste wordt een groep Short-finned Pilot Whales gezien. Ver weg, maar ze glinsteren in de ochtendzon. Net op het moment dat ik een kop koffie haal, wordt er 'Beaked Whales!' door de lounge geroepen. Snel naar buiten, er waren in elk geval twee gezien en ook gefotografeerd door Martin. Dat laatste was genoeg om Marijke tot een determinatie te laten komen: Gervais Beaked Whales!

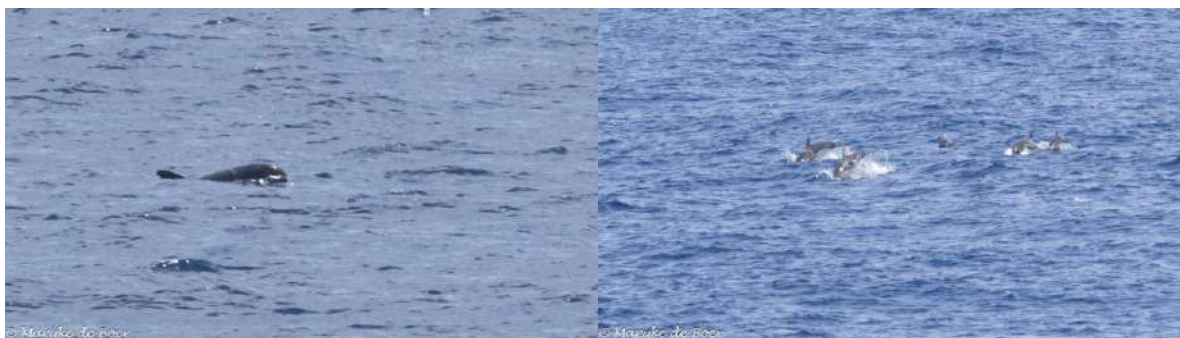
Om 10 uur dus een brunch, waarbij we in het restaurant een ovale tafel voor onze groep hadden geconfisqueerd. Bram is jarig, en tegen wil en dank komt hij even in the spotlight te staan. Ook Kathleen wordt gefeliciteerd, geheel tegen de Belgische gewoontes in...

Vrolijk Pasen op de Hondius @Lieuwe van Welie

Na de brunch gaat het los. Het begint met een Sperm Whale, zwemmend voor het schip, komt snel dichterbij. Mooi te zien, neemt snel een diepe duik. Er kwam een melding dat er achter de boot nog twee waren te zien, maar dat lieten we gaan, omdat Marijke omriep dat er op één uur dolfijnen zwommen. Een wat verspreide groep, ze komen op het schip af en zullen aan stuurboord langskomen. We zien een aantal zwarte rugvinnen, een iets ronde kop... Eerst wordt aan een gemengde groep gedacht, maar het blijken alleen maar Pygmy Killer Whales te zijn! Een soort die

maar zeer zelden wordt gezien. Voor Marijke, 30 jaar ervaring, is dit pas de derde keer! Het feest is compleet als aan bakboord een groep dolfijnen naar het schip toe komt zwemmen. Ik laat het fotograferen aan de echte fotografen over en kijk alleen maar. Het zijn Clymene Dolphins, een groep van zo'n 20 exemplaren. Deze soort is ooit ontstaan uit hybridisatie Spinner- en Striped Dolphins, en geëvolueerd als zelfstandige soort.

Pygmy Killer Whale @Marijke de Boer
Clymene Dolphins @Marijke de Boer

Al dit spektakel vond plaats toen we over de Romanche Trench voeren, daarna viel het wat betreft zeezoogdieren compleet stil.

Om 11.10 uur passeren we de evenaar. De scheepshoorn klinkt oorverdovend over deze lege oceaan. Het schip maakt een rondje, gaat even over de denkbeeldige lijn en voor even weer terug, we passeren de evenaar dus eigenlijk drie keer.

Net ten zuiden... @Lia Hemerik
En net ten Noorden van de evenaar @Lia Hemerik

's Middags is weer een spektakel, maar dan één met crew en passagiers. Het is de doop en reiniging van iedereen die voor het eerst de evenaar passeert. Koning van de zee Neptunus en zijn vrouw Salacia zitten op het voordek op hun troon. Geholpen door hun gevolg moet iedereen deze 'reiniging' ondergaan, maar eerst moet er een vissenkop worden gekust, word je besmeurd met een bruine-bonen-soep-drab (?), moet je vieze koekjes eten, een vies drankje drinken.... De crew speelde dit echt fantastisch, veel gelachen vanmiddag... (terwijl ik dit schrijf, een dag later, zit er nog steeds drab in m'n haar...)

Neptunes en Salacia op hun troon @Crew OceanWide

Na de doop... @Crew OceanWide
Het bewijs! We hebben het volbracht! @Lieuwe van Welie

Het was een goede en leuke dag. Tot besluit weer een BBQ op het dek, zeer aangenaam!

Bram's verjaardagsfeestje @Lieuwe van Welie

Atlantic Odyssey 2025

Dag 29 – Maandag 21 april 2025

Al vroeg staan we op het dek, met alweer een mooie zonsopkomst. Wij als vogelaars pikken een Bulwer's Petrel op, meerdere Leach's Storm Petrels en Arctic Terns. Met daartussen een enkele Long-tailed Skua en 'Cory's Shearwater-type' zou dat de hele dag zo doorgaan. Ergo: het blijft sprokkelen wat betreft wildlife. In de loop van de ochtend trekt de wind aan, het wordt een uitdaging om op dek 6 te gaan staan. Nu we de evenaar zijn gepasseerd komt de wind uit het noorden, we hebben 'm pal tegen. Met de wind wordt er ook Sahara-zand meegevoerd, later deze dag zouden we de horizon steeds meer zien vervagen. Door de wind zijn er ook hogere golven, waardoor het extra lastig wordt om zeezoogdieren te zien. Dat zou dan ook deze hele dag niet gaan gebeuren.

Wat wel mooi was om te zien waren de plakATEN Sargassum waar we doorheen voeren: drijvende waterplanten waar zich allerlei dieren in en onder kunnen verstoppen. Bob vertelde hier 's avonds bij de recap over, de 'floating rainforest of the sea'. Ook de Waterspout (waterhoos, zie de foto) gaf ons wat afleiding.

Waterspout @Lieuwe van Welie

Op deze vaardagen is het voor veel passagiers fijn dat er de interessante lectures zijn. Zelf was ik bij Nicole's lecture 'Counting Birds and Marine Mammals at Sea', over het systematisch vanuit vliegtuigen en soms helikopters tellingen doen.

En verder, over deze toch wat te rustige dag? 's Avonds werd er in de lounge muziek gemaakt, met Johnny, Heida, Hazel en me, that was fun. Ach, het zijn gewoon lange vaardagen, enjoy...!

Lia schreef een haiku:

*'varend naar Praia
maakt het schip kilometers
in een zee van tijd'*

Onze groep voor het laatst bij elkaar

We zijn nog steeds aan het varen, het is de langste stretch van de hele Atlantic Odyssey. Vandaag de vierde van zes vaardagen voordat we bij Praia op Kaapverdië aankomen. De wind uit het noorden, pal tegen dus, waait ook vandaag nog, keihard! Dat maakt het een uitdaging om voor op het schip te staan, en een nog grotere uitdaging om vogels en vooral zeezoogdieren op te pikken.

Desondanks staan we 's ochtends met goede moed en goede energie op dek 6. We zullen vandaag de Sierra Leona Seamounts passeren, dus we hopen op mooie waarnemingen. Maar we zijn ook gewoon blij met iedere Leach's Storm Petrel, iedere Bulwer's Petrel, en die enkele Wilson's Storm Petrel. Vliegende vissen zetten ons met regelmaat op het verkeerde been.

De lezing 's ochtends vroeg door Marijke heeft als titel 'Bycatch of dolphins in fisheries in West Africa'. Wederom een niet bepaald blij makend verhaal. Vanwege teruglopende visvangsten zijn dolfijnen niet alleen maar bijvangst, maar wordt er door de lokale bevolking ook actief op gejaagd. Maar de industriële visvangst door Chinezen in de wateren bij West-Afrika lijkt mij op de langere termijn een veel grotere bedreiging. Ik 'moest' de lezing voortijdig verlaten vanwege een melding, dit keer van een Hammerhead Shark.

Hammerhead Shark @Lieuwe van Welie

De onderzeese bergen passeren we vanaf een uur of 10. Rond een uur of 12 ging ik éven naar beneden, éven iets regelen... Niet doen dus, want toen passeerde er een False Killer Whale! Werd maar door een paar mensen gezien... Ik vond het op z'n zachtst gezegd 'vervelend', verweet het vooral mezelf... Even later, terug op dek 6, zei ik al mokkend 'en dan komt er ook nog een bak sla aan'...ik dacht voor één moment een pluk zeewier, Sargassum, te zien, één moment later realiseerde ik me dat het een zeeschildpad was! Een Loggerhead was -kort- erg mooi te zien. Deze waarneming verzachtte de pijn bij mij, enigszins. Toen er even later een Hammerhead Shark zo'n beetje onder ons door zwom was het allemaal weer ok.

Loggerhead @Lieuwe van Welie

Door de False Killer Whale was ik wel weer áán gezet. Deze vaardagen leken naar het einde van de trip te kabbelen, maar door die waarneming realiseerde ik me dat ik juist extra van de laatste dagen moest gaan genieten. Dus: snelle lunch, hele middag op het dek, samen met de BB'ers op een rij. Op een springende 'blackfish' (een verzamelnaam voor Pilot Whales en de kleinere Killer Whales) en een tweede Loggerhead werden er geen spannende waarnemingen meer gedaan.

Tijdens de recap horen we dat de wind de komende dagen niet zal veranderen, vanuit het noordoosten blijft het hard waaien... Het goede nieuws is dat voordat we naar Praia, Santiago gaan, we eerst langs het eiland Fogo zullen varen. Op de windkaart is te zien dat we ten zuidwesten van Fogo even in de luwte zullen varen, wel zo prettig.

Lekker windje... @Megan Dimitrov

's Avonds is er onder leiding van jarige Hazel een karaoke, waar onze groep een stevige muzikale en vooral leuke bijdrage aan levert. Tot in de kleine uurtjes!

De vliegende vis was 's nachts op het dek terechtgekomen @Lieuwe van Welie

Ondanks dat het zangfestijn gisteravond zo lang door was gegaan, stonden we vanochtend weer vroeg op dek 6. De wind was zoals voorspeld hard, en met een buitentemperatuur die naar 22°C was gezakt voelde het koud aan. Niet de tropische hitte die je hier zou verwachten. 's Ochtends vloog er weinig, ik noteerde slechts enkele Leach's Storm Petrels. 's Nachts was er kennelijk ook activiteit geweest, want op het achterdek werden een (inmiddels overleden) Vliegende vis en een doorweekte Leach's Storm Petrel gevonden. Die laatste hoefde alleen even op te drogen en zou het wel gaan halen.

Leach's Storm Petrel @Lieuwe van Welie

Er werden vandaag wel meerdere Loggerheads gezien, zelfs een koppel parend. De stranden waar ze eieren leggen liggen op de eilanden Boa Vista en Sal, al duurt dat nog tot plusminus augustus. 's

Ochtends werd nog een groepje van vijf Rough-toothed Dolphins gezien, kort bow- en daarna wave-riding.

Mede vanwege de harde wind bleven veel mensen vandaag binnen. Boekje lezen, beetje foto's bekijken, beetje kalm an. Op de tv's in de lounge draait een constante presentatie met foto's die zijn ingestuurd voor de fotocompetitie. Vanavond kan daarvoor worden gestemd. Weer anderen pakken alvast de koffers zoveel als mogelijk in. Dat laatste werd door Hans geadviseerd, omdat we morgen bij de eilanden Brava en Fogo zullen varen, wat ons op de laatste vaardag nog bijzondere vogels moet gaan opleveren.

Sargassum @Lieuwe van Welie

De stevige deining zorgt ervoor dat er een enkeling weer zeeziek wordt... ik dacht dat we dat allang hadden gehad... Overigens is er al heel wat af gehoest, door het verschil in temperatuur tussen de airco binnen en de hitte buiten.

's Middags wordt het wat betreft vogels toch beter, we komen in de buurt van Kaapverdië. Vanaf het achterdek wordt de eerste Cape Verde Shearwater gezien, één uit het rijtje van soorten die we hier willen/moeten zien. Vanaf dek 6 (met een wind die nog harder is gaan waaien!) wordt een langs vliegende Boyd's Shearwater gezien, de tweede uit het rijtje. Dat lokte alle vogelaars weer naar voren, even later vloog er nog een Boyd's voorbij. Een hoog overvliegende Red-billed Tropicbird was een leuke toevoeging.

De prijswinnende foto van @Marc Bozon

's Avonds was er eerst de foto-competitie, voorgezeten door de immer enthousiaste George en James. Vier categorieën: Fun, Landscape, Wildlife en Video. Per categorie werden drie nominaties getoond, het per-foto-gejoel uit de zaal bepaalde de winnaar. In de categorie Comedy haalde 'onze' Marc de titel binnen: eeuwige roem en een knuffeltje!

Bijzondere afsluiting van deze avond: Oceanwide-gids Elizabeth presenteerde in de Lecture-room de film waar ze zelf ook in schitterde: 'Right over the edge'. Over haar letterlijke zoektocht naar de North Pacific Right whale, een Critically Endangered Species met een geschatte populatie van slechts 30 exemplaren in de wateren bij Alaska. Die zoektocht slaagde weliswaar niet, maar ze wist wel voor elkaar te krijgen dat een belangrijk leefgebied nu extra wordt beschermd.

Dag 32 – Donderdag 24 april 2025 Positie om 11.30 uur: 15°00'24.8"S, 24°35'25.78"W

'Vandaag gaat het gebeuren', dat was het gevoel waar ik in elk geval mee wakker werd. Via Brava en Fogo naar Praia. We kunnen deze omweg nemen omdat we een dag 'over' hebben, doordat we een dag bij South Georgia hebben ingeleverd. Om 6 uur varen we over de seamounts ten zuiden van Brava. Maar: het waait nog steeds heel erg hard, dus zeezoogdieren zijn door de golven niet of nauwelijks op te pikken.

Red-footed Booby @Michel Veldt

We staan allemaal op het achterdek, enigszins in de luwte. Daar zien we wel de nodige mooie vogelsoorten, zoals daar zijn: Fea's Storm Petrel en Cape Verde Shearwaters. Beide soorten lieten zich soms van verassend dichtbij bekijken. De White-faced Storm Petrels: wat mij betreft de mooiste van de kleintjes! Als we dichtbij Brava komen zien we steeds meer Brown Boobies. Een prachtige Red-footed Booby komt een paar keer langs zeilen, wat een schitterende vogel!

Brava in harde wind @Lieuwe van Welie

Op een gegeven moment komen we in de luwte van Brava te liggen, daar ziet Nicole een spannende blow, mogelijk een Brydes Whale, maar we kunnen er helaas niets van maken. Een groep Pantropical Spotted Dolphins laat zich wél erg mooi zien, ze springen gewoon náást de boot.

Pantropical Spotted Dolphins @Michel Veldt
Short-finned Pilot Whales, jong en oud @Bram Vogels

Tijdens de lunch varen we naar Fogo, waar we lang in de luwte blijven liggen. Rustig, erg rustig... Totdat er ver weg een groep Short-finned Pilot Whales wordt gezien. We varen er rustig heen om ze van dichtbij te kunnen zien, eigenlijk net op het moment dat de Captains Cocktail and Farewell gepland stond. Die begint dus ietsje later, de kapitein maakt er een grapje over. Maar dit praatje is niet zomaar wat, het betekent het einde van de waanzinnig mooie reis die we samen hebben gemaakt. Expeditieleider Hans zet alle crew-members in het zonnetje: de koks, de bediening, de mensen achter de bar, de huishoudelijke dienst, de facilitaire dienst, en natuurlijk het team van Oceanwide! Iedereen krijgt een oorverdovend applaus, en terecht, méér dan verdiend!

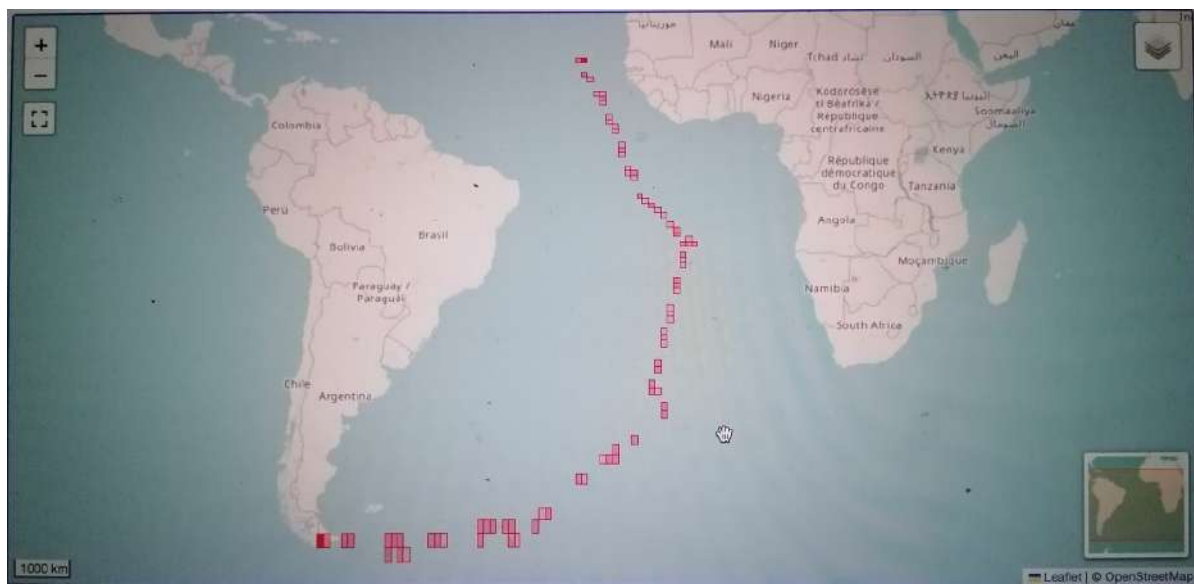
Hans bedankt zijn fantastische OceanWide-team @Lieuwe van Welie

Deze bijeenkomst wordt afgesloten met een film met beelden van onze reis, geregisseerd door George. Iedereen krijgt deze film mee naar huis. En ik moet zeggen, toen ik 'm zag realiseerde ik me hoe lang we onderweg geweest zijn en hoeveel moois we hebben gezien. We zijn al zo lang onderweg, zo lang dat de eerste weken al een verleden lijken te zijn... Een film van bijna een half uur lang, van vertrek uit Ushuaia, via stormen naar South Georgia, via mist naar Gough, de prachtige eilanden van Tristan da Cunha, zwemmen met Whale Sharks bij St. Helena, de massa vogels bij Ascension, tot nu, vlak bij Kaapverdië. Ja, echt heel bijzonder. En ook: wat hebben we het samen fijn gehad! Zeker met 'onze' BirdingBreaks-groep, maar ook met andere mensen en de crew aan boord!

De reis loopt ten einde, de zodiacs worden opgeborgen @Lieuwe van Welie

Een laatste avond, een laatste diner, buiten op het achterdek van de Hondius, terwijl we dolfijnen zien springen... Morgenvroeg arriveren we in Praia, Kaapverdië.

De route die we hebben gevaren, meer dan 10.000 kilometer @Lieuwe van Welie

Vanochtend werd ik wakker door het aanzwellende geluid van de motoren van de Hondius. Op dat moment, een uur of 6, liepen we de haven van Praia binnen. De Atlantic Odyssey eindigt hier. Van onze BirdingBreaks-groep zullen vijf mensen een post-tour van twee dagen op Kaapverdië gaan doen. De drie andere groepsleden hebben andere plannen. Dit wordt dus het moment om afscheid te gaan nemen. Van elkaar, maar ook van de gidsen, van het bedienend personeel, van al die anderen die inmiddels zo'n beetje goede bekenden zijn geworden.

Cape Verde Swift @Michel Veldt

Maar eerst is er het wachten op de controle van de paspoorten, een ritueel waarvan het maar afwachten is hoelang dat gaat duren. Vanaf de Hondius worden de eerste lokale specialiteiten gezien: Cape Verde Swift en Iago Sparrow. Op de kade wordt, heel verassend, een Laughing Gull ontdekt: een heuse dwaalgast voor Kaapverdië!

Het duurt tot half 11 voordat alle paspoorten zijn gecheckt, maar dan is het echt zover: via de gangway verlaten we de Hondius, en nemen op de kade afscheid van een rij gidsen van Oceanwide.

Lago Sparrow @Lieuwe van Welie

We worden opgewacht door Andreio, de lokale gids die ons twee dagen op sleeptouw gaat nemen. Eerst wordt onze bagage naar het hotel gebracht. Vóór het hotel zien we nog een Lago Sparrow.

Op het vasteland van Kaapverdië gaat het om een aantal endemen, plus een aantal bijzondere ondersoorten. We zagen al Cape Verde Swift en Lago Sparrow, we willen vooral nog Cape Verde Warbler, Cape Verde Buzzard en de Purple Heron van de ondersoort 'bournei' zien. Andreio kent de plekken waar dat moet gaan gebeuren.

Woestijnvogelen @Lieuwe van Welie

Als eerste neemt hij ons mee naar het droge woestijngebied in het uiterste oosten. De eerste doelsoort daar is Black-crowned Sparrow Lark, die we al snel vanuit ons busje in beeld hebben. Voor Bram en Kathleen was dit een lifer. Voor Michel was juist de Greater Hoopoe-Lark een lifer, we zagen 'm een prachtige zangvlucht maken.

Samen liepen we door het gebied, op zoek naar de derde doelsoort: Cream-colored Courser. Dat bleek een lastige. We zagen wel Bar-tailed Lark, ook een mooie woestijnsoort. Verschillende Common Quails vlogen voor onze voeten op, en Specktackled Warbler bleek redelijk algemeen. In verschillende struiken vonden we zingende vogels. Na op twee plekken uitgebreid te hebben gezocht besloten we verder te gaan, jammer, geen Renvogel. Maar Bram bleek weer onze redder, vanuit de rijdende bus zag hij er twee! Cream-colored Courser in the pocket, en nu had Marc ook zijn lifer!

Cream-colored Courser @Lieuwe van Welie
Bar-tailed Lark @Michel Veldt

De volgende stop was bij een lagoon aan de kust ten zuiden van het plaatsje Pedra Badejo.

Eurasian Spoonbills bij de lagoon @Lieuwe van Welie

Eerst zagen we hier een flink aantal steltlopers, een mooie aanvulling op de lijst. Een 'onder-andere'-opsomming: Sanderling, Ruddy Turnstone, Black-winged Stilt, Kentish Plover, Whimbrel, Grey Plover... De doelsoort hier was de Cape Verde Warbler, die we vrij gemakkelijk konden vinden. We zagen twee vogels, slepend met nestmateriaal. Overigens veel lichter gekleurd dan hoe ze in de gids staan afgebeeld.

Cape Verde Warbler @Michel Veldt

Op het lavazand-strand bij de lagoon was een stuk afgeschermd, om eieren van zeeschildpadden veilig uit te laten komen.

Het afgeschermd stuk strand ter bescherming van eieren van zeeschildpadden @Lieuwe van Welie

De laatste grote stop was een uitzichtpunt bij The Botanical Gardens. Een mooie plek in de bergen met goed zicht rondom, doelsoort hier: Cape Verde Buzzard. We zagen verschillende Common Kestrels van de ondersoort 'alexandri', we hoorden Common Blackcap zingen, maar we zagen geen buizerd... Terug naar het hotel dan maar, het was een lange dag geweest. Andreio wilde toch nog even een korte stop maken bij een paar bomen, waar Kaapverdise Purperreigers hadden gebroed. En zowaar, we stonden daar even, of er komt een zo'n jonge Purple Heron uit de boom tevoorschijn. En even zelfs later een tweede! Daarmee werd een mooie eerste dag op Kaapverdië afgesloten.

Dag 34 – Zaterdag 26 april 2025**Positie: Praia, Kaapverdië**

6 uur start dan echt de allerlaatste dag. Iedereen pakt in alle vroegte op zoveel mogelijk de koffers in. We gaan nog de hele dag vogelen, en we hebben voor het einde één kamer geregeld waar we ons voor de terugvlucht vannacht nog even op kunnen frissen.

Het ontbijt in het hotel is heel simpel maar prima. Na de overvloed op de Hondius is de eenvoud hier eigenlijk wel even prettig.

Om 7 uur zouden we door Andreio en zijn chauffeur Zezito worden opgepikt. Dat werd op z'n Afrikaans een ietsje later, maar is no problem. We zijn zo aan het einde van de trip wel relaxed, en we hebben gister al de meeste doelsoorten goed kunnen zien.

We gaan eerst naar 'the cape' voor de Red-billed Tropicbirds, die daar mooi van dichtbij zijn te zien én te fotograferen. Leuk dat we daar op straat een Bar-tailed Lark vonden!

Red-billed Tropicbird @Lieuwe van Welie

Vervolgens besloten 'the buzzard' prioriteit te geven, de enige 'Cape Verde' die we nog niet hadden. Even rijden naar een nieuw uitzichtpunt, Miraduro Rui Vaz, met een fantastic view. Een paar Common Kestrels zijn met elkaar aan het klieren, Cape Verde Swifts vliegen vóór en onder ons langs. Er zitten ook kleine hagedissen, een Mabuya-soort, moet ik later nog even checken. Binnen een uur gebeurt het: voorafgegaan door twee Brown-necked Ravens komt er prachtig een Cape Verde Buzzard overvliegen. Soort of ondersoort? In elk geval zeldzaam, met nog zo'n 10 paar op dit eiland. Toch even één van de moeilijkere soorten, en die hebben we binnen! Dat geeft een goed gevoel! Michel gooit een bericht op de app-groep die Hans heeft opgericht voor de Hondius-passagiers die op Kaapverdië bleven, er komen waarderende reacties.

Het eerste uitzichtpunt van de dag @Lieuwe van Welie

Daarna naar de Poilao Dam, bij een van de stuwmeren. Bij uitstappen vliegen de libellen ons om de oren: Purperlibellen en een voor mij nog onbekende blauwe. Ook wel weer lekker om na vijf weken op een schip 'gewoon' te vogelen, en ook te kunnen letten op vlinders en libellen.

Nog ongedetermineerde Libelle @Lieuwe van Welie

Op de dam ontmoeten we nota bene Hans en Nicole. Ook bij de dam zien we Purple Heron. Ze zijn veel talrijker dan ik van tevoren had gedacht, en qua uiterlijk en gedrag is ie echt anders dan onze eigen Purperreigers. Dus ook hier: soort of ondersoort?

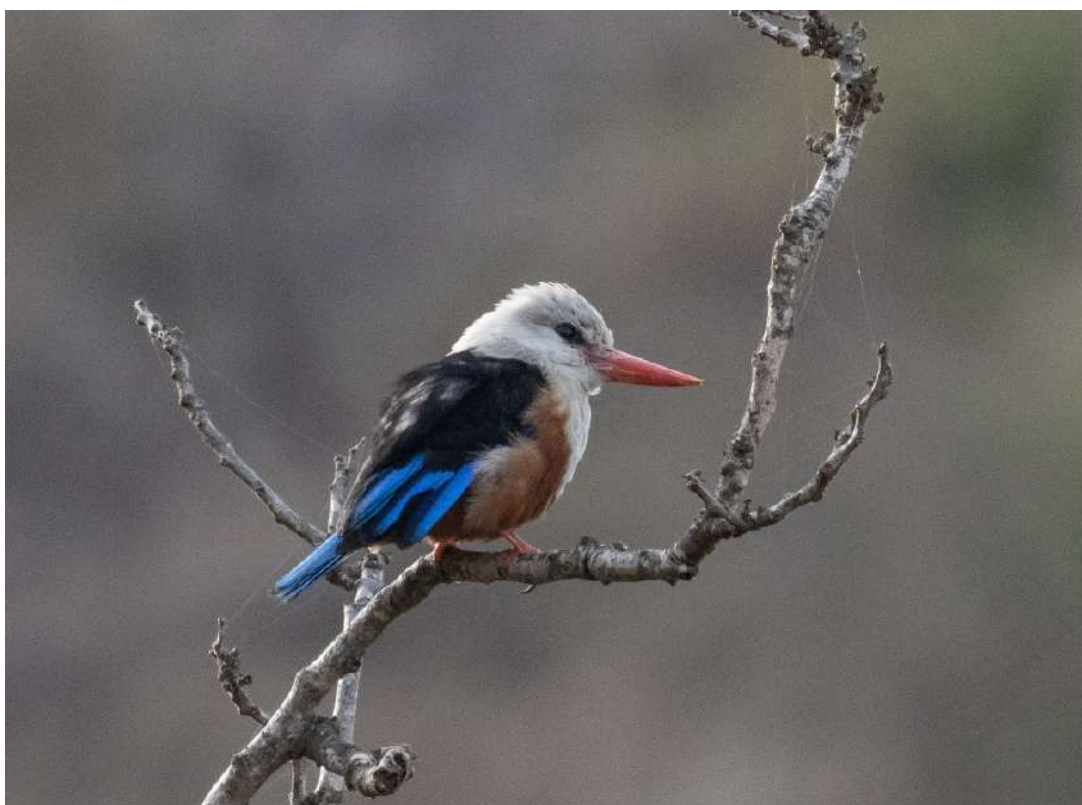

Purple Heron @Michel Veldt

Gister was er een Barn-owl aan de andere kant van het stuwmeer gezien, in een gedeelte met hogeren bomen en dichte struiken. We besluiten daar te gaan zoeken. Dus: bomen afspeuren, lokale mensen vragen. De Barn-owl vinden we niet, helaas. Wel zien een Yellow-billed Egret, een schaarse vogel op Kaapverdië.

We lunchen in een klein eettentje in Abomado city. Simpel, en het staat snel op tafel, maar ook dit is o zo lekker. Voor de middag en avond wordt ter plekke een plan gemaakt. In plaats van om 21 uur naar het vliegveld laten we ons eerder, om 20 uur ophalen, om zo in het donker nog te kunnen zoeken naar de Barn Owl. Daarnaast gaan we wat eerder terug naar het hotel om rustig te kunnen inpakken. 's Middags gaan we dan eerst nog naar een andere dam, de Flamingo's Dam en sluiten de dag af waar we 'm ook zijn begonnen: the cape. De Red-billed Tropicbirds zijn dan in mooi namiddaglicht te fotograferen.

Na de lunch moet er eerst nog een extra tas voor Michel worden gekocht, want na al zijn aankopen tijdens deze reis, onder andere bij de auction op de Hondius, heeft ie dat echt nodig.

Grey-headed Kingfisher zat overall! @Lieuwe van Welie

Bij de Flamingo's Dam zien we nog meer purpers, maar verder geen nieuws. Bij the cape blijven we nog even wat langer. De Tropicbirds laten zich inderdaad prachtig zien. Leuk dat we nog een Loggerhead, een rog en grote vissen in zee zien zwemmen.

Terug in het hotel: douchen, inpakken, diner... Als afsluiting nog éven de zoektocht naar de Barn Owl. Dat lukt ook hier niet, maar het is goed zo. We zijn zeer tevreden met wat we deze twee dagen hebben gezien. Andreio en Zezito brengen ons naar het vliegveld, ze worden hartelijk door ons bedankt.

Rond middernacht vertrekt ons vliegtuig, eerst richting Lissabon, daarvandaan morgenvroeg naar Schiphol.

This is the end! Dit is het einde van een waanzinnig mooie reis, ik ben dankbaar dat ik deze heb mogen maken. Dank aan de crew van Oceanwide voor hun vakwerk, dank aan de collega's van BirdingBreaks voor de samenwerking, dank aan m'n familie voor hun support. En veel dank aan mijn reisgenoten Miriam, Lia, Kathleen, Bram, Leonard, Michel en Marc. Dank jullie wel!

Lieuwe van Welie, 2025

**BIRDING
BREAKS**

14 maart t/m 25 april 2025

Pagina 1

